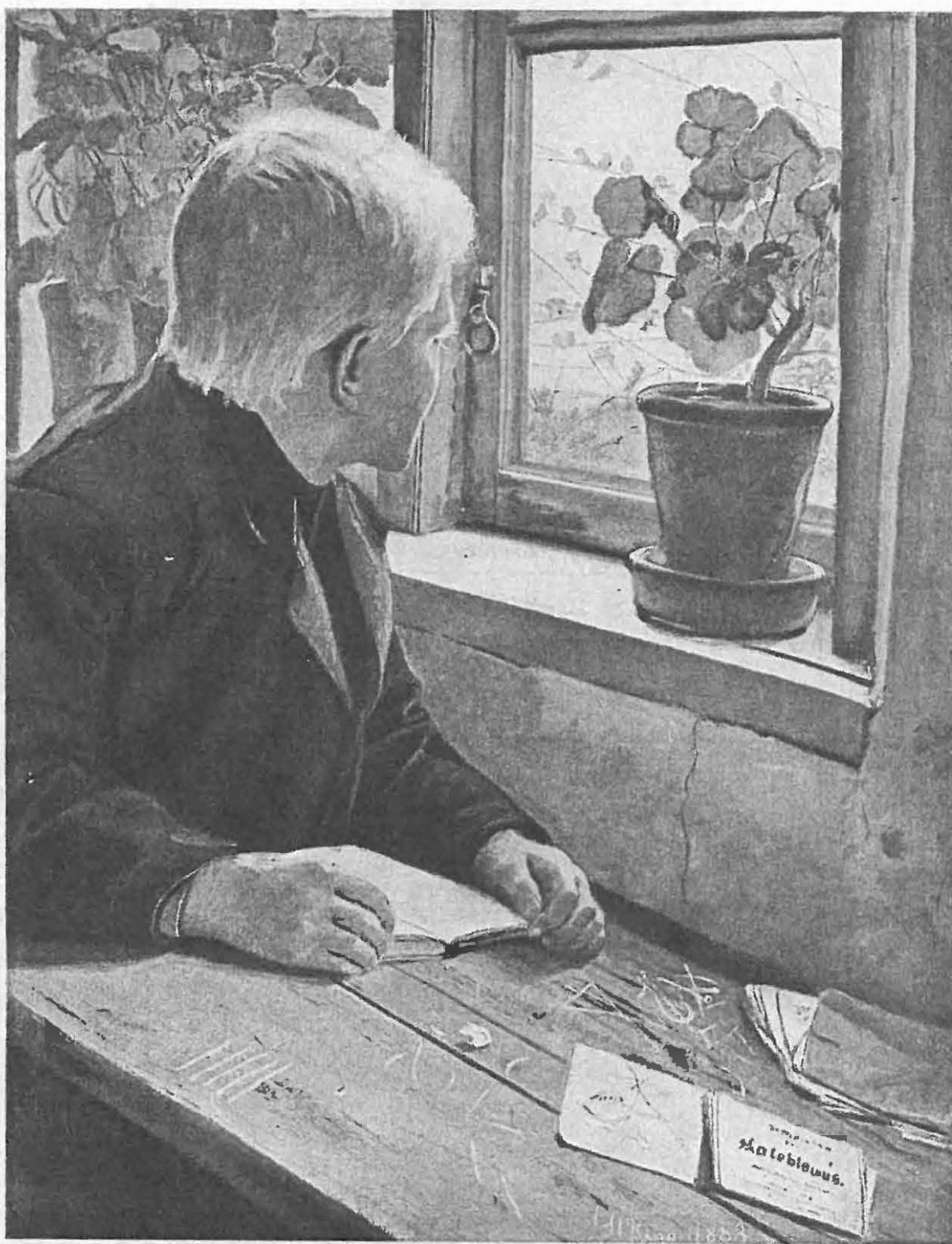

SAMLEREN

JULEN 1927

L. A. Ring: Bondedrengen ved sine Lektier. 1883

L. A. RING

AF

KARL MADSEN

KRONER 2.00

AUGUST SANDGREN
BOGBINDER

PILE ALLÉ 41

TELEFON

V 1441 v.

*Omhyggeligt udført Privatarbejde
Hefstning paa ægte Bind*

Aktieselskabet

Herman A. Kähler

Telefon: Næstved 291

INDREGISTRERET VAREMÆRKE

Krukker og Skaale - Kaminer og Kællelovne
Fliser og Lerskulptur

"Det gamle Hjørne"

Budtz Müllers Stovværk:

"BLÆNDVÆRKET"

med Tegninger af Anton Hansen

Nu 3,00 - for 12,00

(Udsolgt i Bogh.)

Stort Udvalg af billige Børnebøger
til Julegaver

"Det gamle Hjørne"

Chr. F. Kehlet - Fiolstræde 18

Telefon: Byen 6304

HANS FRANDSEN

NØRRE
GADE 2

SKINDER
GADE 44

KUNSTSALEN
GRAFISK KUNST
KOBBERSTIK
RADERINGER
TEGninger
RAMMER

SAMLEREN

Aargang 1 og 4

udsolgte fra Forlaget

Aargang 2 og 3

enkelte fejlfri Eksemplarer

à Kr. 12,00

pr. Aargang

錦
繡

JOHANSEN & JÆGER

*Eneste Firma i Skandinavien, der har egne
Opkøbere i Kina og Siam af Antikviteter*

PORCELAIN - BRONZER - NETZUKER
BRODERIER

LAKVARER

TRÆUDSKÆRINGER

SILKESTOFFER

THE

TLF. CTR. 214

70 VESTERBROGADEN 70

TLF. CTR. 214

DEN KONGELIGE PORCELÆNSFABRIK
AMAGERTORV 6

Statuetter af Georg Thylstrup

**Den virkelige Reparator for kongelige Kunstsager
og Antikviteter er**

41 Dr. Tværgade 41 EINAR PETERSEN Telefon Palæ 347 x

CLARA WÆVER

BRODERIER EFTER ORIGINALTEGNINGER

AF FÆRERAGNENDE DANSKE KUNSTNERE

VESTERBROGADEN 26

CHR. HEE'S EFTF.

Grundlagt 1860

AUKTIONSFORRETNING

Afholder Auktioner over Bøger,

Malerier, Kunstsager, Møbler

m. m.

NIELS JUELSGADE 6 - TELEFONER 3581 - 1108

Dansk Paramenthandel
Gothersg. 115 Byen 4558

Altersærkælke
Alterstæg. & Lys
Alterbeklædning
Grundtvigstager
Lysekroner
Messchageler
Præstekjoler
Præstekraver
Titusstæg, m. m.

Lampeskærmestel

i største Udvalg

Alt Tilbehør til Syning af
Lampeskærme

Ældste og største Specialforretning

J. F. Aas,

Gothersgade 41, Telefon Byen 3920

Chr. Tom-Petersen jun.

Tegne- og Maleskole

RADERSKOLE

Dag- og Aftenhold

Atelier: Mathildevej 23, Tlf. Godth. 688 y

ANINA NIELSEN

ANTI-KVITETSHANDEL

Kronprinsessegade 22, Tlf. Palæ 1484

Møbler - Porcellæn - Krystal - Sølv
Hedebosyning

SØLVGADE 86

TELF. B. 4365

KUNSTSKOLEN

ved

IDA OG CHARLES THOMSEN

Dekorativ Komposition - Broderitegning
Prikning - Overføring - Hvidsøm
Bedebo - Knipling - Metalbroderi

Lampeskærmestel

1/2

Pris

KNABROSTRÆDE 22 St.

**Samlerens
Kunstnerleksikon**

*vil blive uundværligt for enhver
Kunstinteresseret. - Over 1500
Biografier ledsaget af flere
Hundrede Illustrationer.*

Optrykkes ikke

saa følg med straks fra Jan. 1928

Samlerens Kunstnerleksikon

*trykkes i alm. Bogformat til
særskilt Indbinding og vil fore-
ligge komplet i 3 Bind. Titel-
blade, Tilføjelser og eventuelle
Rettelser vil medfølge Afslut-
ningen af hvert Bind.*

Georg Jensen & Wendel

Kgl. Hof-Leverandør
Kgl. svensk Hof-Sølvsmed

BREDGADE 21

ØSTERGADE 29

Erhvervet af Metropolitan Museet i New York

Georg Jensen Sølv

GRAND PRIX
PARIS 1925

Der kommer en Dag

hvor ogsaa De bliver Samler

af vort smukke engelske Sølv- og Sølvplet. Engelsk Sølvmedekunst nyder Verdensry, Arbejdets Udførelse er fuldendt, Stilarterne og Mønstrene er fornemme, og Sølvets Færdighed er lodigere end baade dansk og hollandsk Sølv derfor har det engelske Sølv netop den dybe, rene, næsten fløjlsbløde Tone og Glans, som kun findes ved disse Arbejder.

Besøg altid

ENGLISH SILVER HOUSE, Skandinaviens største Udstilling af skønne antike og moderne Sølvarbejder, det smukke og værdifulde Old-Sheffield, samt moderne Sølvplet, holdbart gennem Generationer.

Største Udvalg i pragtfulde Fest- og Jubilæumsgaver
Yderst moderate Priser

ENGLISH SILVER HOUSE

TELF. 13334 & 8381 - ØSTERGADE 13 (tretten) - KØBENHAVN

Skriv efter Katalog

UDTALELSER OM L. A. RING OG HANS KUNST

Fra Kunsthistorikeren Carl G. Laurin
har vi modtaget følgende:

San Franciscus har lært oss fattigdomens helighet. L. A. Ring har visat oss fattigdomens skönhet.

Af et medfølgende Privatbrev tillader vi
os at citere:

Ni förstår hur högt jag sätter denne märklige konstnär, där det gedigna, något kärfva, alltigenom äkta hos bonden fått en så konstnärlig och bestående form.

Med utmärkt högaktning

Carl G. Laurin.

Den kendte norske Kunstner Henrik Sørensen
skrifer til os:

Hvorfor jeg rent ut sagt elsker L. A. Rings kunst? Fordi jeg længe før jeg blev maler havde hængende over min seng en reproduktion af »Julebesøg«. Er der gjort noe stort menneskelige i kunst siden Rembrandt end den midterste konen, som vender sig mot os? Nu idag over 25 år senere beundrer jeg dette værk og nærsagt alt, hvad Ring har gjort — like varmt. Jeg har heldigtvis skiftet diverse meninger i mine gangne år siden denne første tid — den eneste omskiftet i mine følelser for mesteren Lauritz Andersen Ring er, at jeg nu elsker ham end mere. Han er guldverdien i det danske maleri. Jeg misunder og lykønsker Danmark med en sådan Talsmand.

Den moderne Toilettaske

er blevet en Nødvendighed ved enhver Rejse. De forskellige Toiletsager er anbragt paa en bekvem og let overskuelig Maade, saa at man straks kan finde netop den Ting, man søger. — Taskens flade Form gør den bekvem at bære og den rummer foruden Toiletsagerne alle de Smaating, man gerne vil have ved Haanden under Rejsen.

Vort Udvalg er overordentlig stort og smukt, indrettet saavel til Damer som Herrer, varierende fra den billigere Udførelse med prima forniklet Garniture til de mest udsøgte Kvaliteter i Oksehud og ægte Krokodilleskind med Indhold af Sølv, Ibenrør, Elfenben eller ægte Skildpadde.

Dame-Toilettasker fra Kr. 40.00
Herre-Toilettasker fra Kr. 100.00

NEVE

VIMMELSKAFTET 28.

M A L E R E N L. A. R I N G

DET er sikkert ikke for meget sagt, at Ring er et Samlingsmærke inden for dansk Kunst. Ekspressionister, Kubister, Impressionister og Konstruktivister (Surrealisterne tør jeg ikke garantere for), alle Udøverne og Tilhængerne af disse forskellige saakaldte Retninger bliver hurtigt enige om, naar Talen falder paa Ring, at han er en af de betydeligste og mest ægte Kunstnere, Danmark har fostret.

Ganske vist kunde Karsten ikke lide Rings Billeder; »den Manden maler jo efter Lineal,« paastod han, men dels var Karsten, trods sit mangeaarige Ophold her i Landet, udpræget Nordmand og dels dannede han sikkert den historiske Undtagelse, der som bekendt skal til for at bekræfte Reglen.

Rings Kunst maa gribe enhver ved sin dybe Sanddruhed, sin Troskab mod det, hvoraf den er runden. Hans Kunst virker berigende og fryder den mest kræsnelige saa vel som den helt Forudsætningsløse og højere og videre kan vel ingen Kunstner naa.

Danmarks Millet har man kaldt ham, og Slægtskab er der, forsaavidt der kan være Lighedspunkter mellem en Franskmand og en Dansker, men det er sikkert mange Gange det samme dybe og smertelige Kendskab til Livets Alvor, der har inspireret dem: Selvoplevelsen blandt Smaa-kaarsfolk i deres slidsomme Kamp for det, man kalder for

Tilværelsen. Ved sin Kunsts magtfulde Styrke, sin Farves Blidhed og Finhed, har Ring adlet sine Motiver, hævet dem op i Kunstens forklarede Lys. Sikkert paavirket af Millet har Ring ogsaa forsøgt sig med allegoriske-symbolistiske Arbejder. »Aften«, fra 1887, med den gamle Kvinde paa Landevejen, der træet og udaset har sat sig til Hvile paa sin tunge Byrde; bag Figuren skraaner, i en skarp Vinkel, den lange, skyggeløse Landevej. Solen er gaaet ned, man skimter kun en smal bleggul Lysstribe i Horisonten og oven over, i de mørke ulmende Skyer, svæver Natten frem, i Dødens befriende Skikkelse, paa tunge duvende Vinger og med den obligate Le i Haanden. Der har sikkert forsvævet Ring noget her om en Slags Pendant til Millets »Døden og Brændehuggeren«. Og i Billedet fra Aaret 1910, »Efter Solnedgang« — med Undertitlen »Nu skrider Dagen under, og Natten vælder ud« — med den lille hyggelige sjællandske Landsbykirke bag den hvide Kirkegaardsmur og de forblæste Træer langs Vejkanten, men pludselig brydes Idyllen, og i Billedets Forgrund myldrer det frem, som fra et underjordisk Gravkammer, med fule grinende Knokkelmænd.

Man forstaar udmærket godt, hvad der har bevæget Ring til disse Billeder (Fremtidens Kunsthistorikere faar her en ypperlig Lejlighed til at skrive lange, lærde Afhandlinger om Ring som Romantiker og Symbolist), men han har

Landsbyen Ring. Tidligt Foraar, 1887.

M A L E R E N L. A. R I N G

A F K A R L M A D S E N

EN Dag i 1870'ernes Begyndelse sad en gammel Kunstner med en stor Straahat paa Stranden ved Nysø og malede et Studie af Udsigten mod Præstø. Bag ham stod en Malerdreng. Han havde slugt alt, hvad der i Nordisk Penningmagasin stod at læse om Kunst og Kunstnere; han iagttog nu med Interesse, hvor let og sikkert Penselen gled over Lærredet. Det maatte jo være uendelig svært saaledes i et Billede at fange Indtrykket af Naturen. Men det var dog hans stille Haab, hans kæreste Drøm, engang selv at kunne magte det. Den gamle Kunstner var P. C. Skovgaard, Malerdrengen L. A. Ring.

Som Husmandssøn var han født den 15de August 1854 i en Landsby, der ligger i Hammer Sogn, omtrent lige langt fra Præstø, Næstved og Vordingborg. Da han var bleven 14 Aar, var han i Præstø kommen i Lære hos en lille Malermester i Præstø. Ofte havde han her maattet staa op om Morgenens før Klokken 4 og først faaet fri om Aftenen efter Klokken ni. Kosten havde været elendig, han var bleven brugt og misbrugt til strengt Arbejde. Da den 4 Aars Læretid, for hvilken hans Fader havde maattet udrede 40 Rigsdaler, omsider var forbi, havde Mesteren sagt: »Ja, nu skulde han jo egentlig begynde at lære noget!« Svend blev han da og fik Arbejde i København, bl. a. ved det nyomdannede Hotel d'Angleterre. Han gik paa teknisk

Skole og slap 1875 ind i Kunstakademiets Forberedelseskasse.

Vi sled der i at lægge Sortkridtsmanér i Skyggerne paa Tegninger efter »Bakkus med Proptrækkerkrøllerne« eller andre antikke Hoveder og kvægede os jævnligt ved Brønnums Kaffe. Skønt Lærerne var ansete Kunstnere, havde Undervisningen væsentlige Mangler. Det anbefalede os at bemærke den »pæreformede Næsebrusk« og ikke glemme de mindste Glanslys eller Reflekser, der lagdes derimod ikke tilstrækkelig Vægt paa Gengivelsen af Helheden og de rigtige Forhold. Kun Sortkridtsmanéren lærte Ring hurtigt, og da han ikke gjorde store Fremskridt paa Akademiet, forlod han det uden at være naaet længere end til »Gipsskolen«. Der kom nogle Aar, hvor han tjente sit Brød som Malersvend og tilsyneladende næsten havde opgivet Kunsten. Medens han selv kun frembragte lidt, fulgte han med største Interesse, hvad hans Kammerater naaede at udrette. En Dag læste han J. P. Jacobsens nysudkomne »Niels Lyhne«. Det blev ham da klart, at han selv stod i Fare for at synke hen i et daadløst Drømmeliv. Han maatte mande sig op til for Alvor at tage fat for at prøve, hvad han evnede som Kunstner.

Hans første Billeder var malede i 1880, tre Aar efter, at han havde sagt Akademiet Farvel. Et af dem viser Ud-

sigten fra hans Forældres Hus paa en tidlig Foraarsdag. Til den ene Side af en bugtet Vej staar paa et Stengærde en gammel, revnet Pilestamme, til den anden ses bag en Række spinkle Træer nogle af Landsbyens Gaarde. Ved sit Emne, ved Opfattelsen og i Behandlingen er det allerede en ægte Ring. Alligevel syntes det ham endnu saa vanskeligt at gengive den fri Natur, at han længe foretrak at holde sig til Interiører og Figurer. Fra 1880 er den Hirschsprungske Samlings mørke, men smukke Interiørbillede

med en strikkende Bondekone. — Den Hirschsprungske Samling ejer ogsaa det Maleri, med hvilket Ring i 1882 debuterede paa Foraarsudstillingen. Det kaldtes »Julebesøg«. Et Sted i sin Fødeby havde han fundet og malet denne Stue med Bjælkeloftet, med Kopperne i den »Pyramide«, der var op-
hængt paa den kalke-
de Væg ved Siden af Bornholmeruret og det store, gule Skab; uden for Vinduet med dets blaa Karm og Pottplanter skimtes bladløse Kviste mod en graa Luft. Det er altsammen nænsomt og nydeligt behandlet, skønt hans Beholdning af Farver var saa knap, at han maatte iblande dem Sand for at male Gulvet færdigt. Men mærkeligst er Figurerne. Dem havde han tilføjet hjemme. Det er hans svagelige Fader, Husmand og Tømrer Anders Olsen, der breder sig frem over Bordet, det er Rings Moder, Johanne Andersdatter, der sidder i sin Højtidsdragt med den store, grønne Sløjfe paa Brystet og holder Haanden om Kaffe-

• Julebesøg. 1882 (Hirschsprungs Samling)

paa Fyn den Hirschsprungske Samlings Billede: »To Piger, der graver Kartoffler«. Den staaende er en ualmindelig snuk Pige, dog ikke saa god som hende, der knæler i sin lyseblaa Trøje med sin ikke klassiske Profil halvt bortvendt. Endnu bedre er det hos Skrædderen i Rings Føde-

by malede »Bonde-
drengen ved sine Lek-
tier«. Katekismen med dens utaalelige Remser har han midt paa Bordet, hvis Kridtstreger viser hans Besvær med at klare Regnestykkerne, og fra Bogen i hans Hænder vender han sit Hoved med det gule Haar mod Vinduet, følger med Blikket og Tankerne de Spurve, der fri og glade paa Kvistene derudenfor flokkes kvidrende i det gryende Foraar. Billedets Behandling er baade kraftig og smuk. Det er ikke uden Poesi, end ikke uden Lyrik. Maleren havde sikkert selv engang haft denne Bondedrengs Følelser og Tanker.

Poesi og Lyrik havde ogsaa det Billede, i hvilket Ring havde fremstillet en Vogter-

Gammel Kone i sit Køkken. 1882

dreng, der med sin Pisk i Haanden gaar med sine Faar paa Marken og løfter Blikket mod den kvidrende Lærkes Stigen oppe i Luften. Ved et Tilfælde havde Xylograf F. Hendriksen faaet det at se, medens det stod mellem de af Udstillingskomiteen kasserede Arbejder, men da han senere til Ring udtalte Ønsket om at erhverve det, var det udslettet og Lærredet anvendt til et andet Maleri.

Det betydeligste af Rings Billeder fra 1883 er dog »Tiggerbørn udenfor en Bondegaard«. Paa en graa og trist

Vinterdag kommer de derfra; en halv-voksen Pige sender et bebrejdende Blik til en Dreng, som slentrer midt langs Vejkanten med Hænderne i Lommen; han vil ikke hjælpe hende med at bære den Spaankurv, hun har paa Armen, for hun er jo den største. Et mærkeligt Billede, der éngang set vanskeligt atter vil blive glemt. Mærkeligt baade ved sit Indhold og sin Form. Mange fandt det frastødende. Det var jo Figurer, der ikke havde det glade Søndagssmil som hos Exners Aamagerpiger og ikke bar saa renvaskede Klæder som Vermehrens Sædemand. Det blev paastaaet, at han ubarmhjertigt havde betonet fattige Staklers Grimhed,

Eiendighed og Smuds. Han havde kun kærligt forstaaende bøjet sig mod Virkelighedens barske Aasyn og gengivet det uden Sminke. Tiggerbørnene var fremstillede fuldkomment karaktertro med deres menneskelige Væsen og bitre Kaar veltalende udtrykt i deres Miner og Stillinger; Ring vidste ogsaa, at fattige Klæder, ældede — og for et Maler øje ofte forskønnede — af Slid, Vejr og Vind kan have adskilligt at fortælle. Men ogsaa ved rent formelle Egenskaber vakte Billedet megen Mishag. Var Vejen ikke noget Klister, gik Pigen ikke daarligt paa sine spinkle Ben? Der var nok nogle formelle Svagheder, men til Gengæld store formelle Fortrin. Først og fremmest Sans for Helhedsvirkningen, en udmærket Samklang mellem Figurerne og Landskabet, en ualmindelig Fylde og Finhed i de dæmpede Farvetoner, hvor kun Pigens altfor kraftigt røde Muffediser var et lille Brud paa den udsøgte Harmoni. Behandlin-

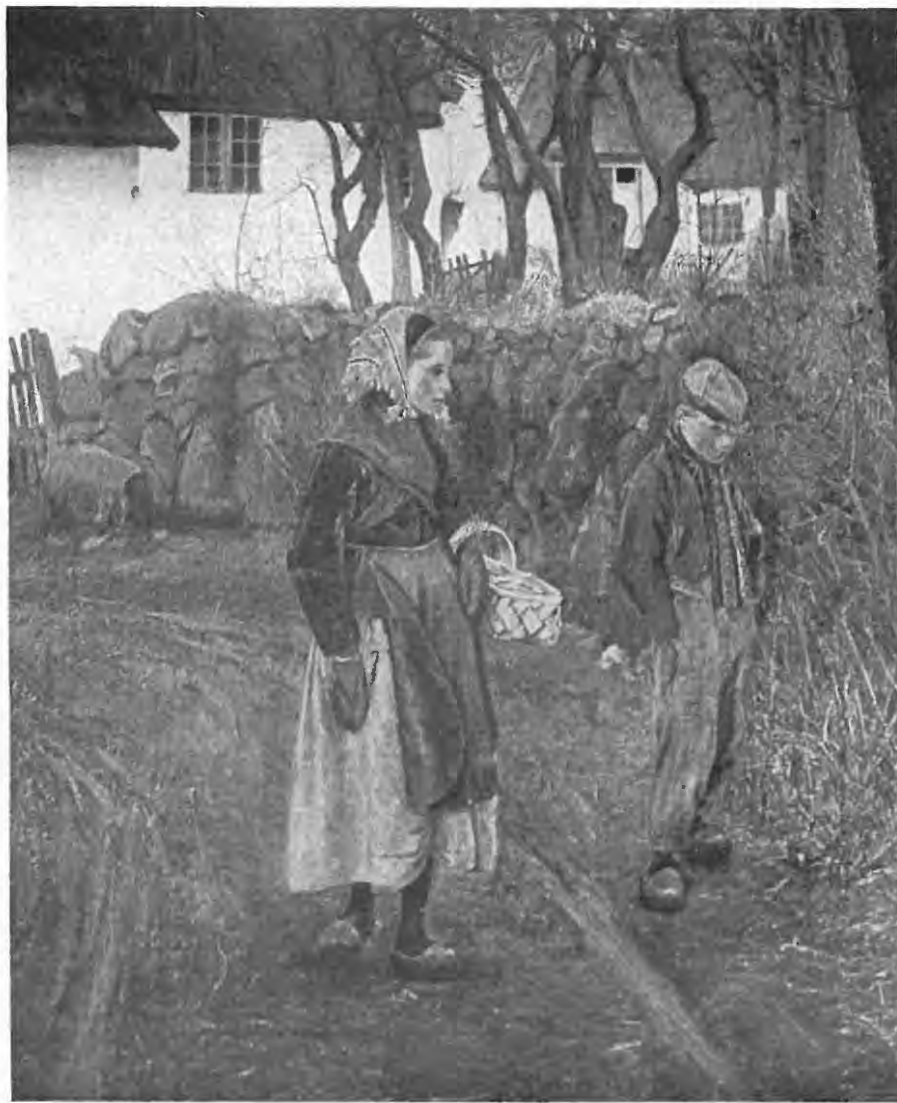
gen var blottet for akademisk Dygtighed, men den havde en Friskhed og en Kraft, som er ulige sjældnere og ulige mere værd.

I disse sine første Billeder — og i et Utal af sine senere — har Ring skildret dansk Almue anderledes og i visse Maader bedre end nogen anden Maler før ham, uagtet dansk Folkelivsmaleri allerede havde udført adskillige glørværdige Bedrifter. Det var udviklet ved forrige Aarhundredes Midte af en Række dygtige Malere, der — fra-

set Vermehren — ofte gav deres Billeder et novellistisk fortællende Indhold, men som gode Demokrater saa deltagende paa Folkets Glæder og Sorger. Af disse Malere satte Ring Dalsgaard højest. Mellem deres Arvtage-re beundrede Ring ofte Ancher, især dog Hans Smidth. Denne længe oversete Maler har givet en lige saa træfsikker Karakteristik af den jydsk Almue som Ring af den sjællandske. Hvor højt han end elskede sine Jyder, har han dog i Regelen betragtet deres Væsens Ejendommeligheder med et lille lunt Smil. Smilet er sjældnere hos Ring. Løjerlige Fremtoninger har han gengivet med en ved den indtrængende Dybde i Karakteristik-

ken næsten streng Alvor. Han kom ikke oppefra eller udefra til Menneskene ude paa Landet. Saaledes som han fremstillede dem, kunde de kun opfattes og gengives, naar Maleren var en af deres egne.

Billedet af Tiggerbørnene blev meget omstridt. 30 Aar senere fortalte en gammel Herre, hvor forundret han var blevet, da han hørte flere dengang unge Kunstnere udtale sig anerkendende om det. Rings Fader, af hvem han samme Aar havde malet et karakterfuldt Portræt, fik under sin lange Sygdom den Glæde i Næstved Avis at læse en lang Feuilleton om Billedet med Tiggerbørnene, uden at dog Malerens Navn var nævnt. Sønnens Malerkunst var altsaa andet end Legeværk. Da Faderen næste Aar gik i sin Grav, havde han faaet Haab om en betrygget Fremtid for sin Søn. Sørgeligt længe varede det, før dette Haab blev opfyldt.

Tiggerbørn udenfor en Bondegaard. 1883

En ung Pige ser ud ad et Tagvindue. (Nationalmuseet i Oslo). 1885

II.

Da jeg engang paa Gaden mødte Lauritz Andersen, min kære Ven fra Akademitiden, indbød han mig til at følge med sig og se hans Billeder. Først da fik jeg at vide, at Lauritz Andersen og Maleren Ring var samme Person. Da han begyndte at udstille paa samme Tid som Hans Andersen fra Brendekilde, enedes de begge om at tage Navn efter deres Fødeby for ikke at forveksles.

Ring boede dengang paa en Kvist i Spentrups gamle Hus i Vingaardsstræde. Deroppe malede han det nu Nationalgalleriet i Oslo tilhørende Maleri, hvor en ung Pige har aabnet Tagvinduet, med Udsigten mod Byens Huse, for at iagttage et eller andet. Det smukke lille Maleris dristige Afskæring vilde have vakt Interesse og fundet Paaskønnelse hos Degas.

Der var jo nok af maleriske Motiver i København. F. Eks. de gamle Huse ved Nyhavn eller selve Kongens Nytorv, som Ring gengav i Snefog. Eller Gaarden i Gæstgiverstedet »Rosen« paa

Vestergade. I Rings særdeles gode Billede fra dette Sted staar til venstre en fra Ryggen set Kone med et blaat Hovedklæde og et sribet graat Sjal, til højre en Mand (med for smaa Hænder) ved en Vogn med mesterligt malede slagtede Svinekroppe. Som Skildrer af det »højere« Københavnerliv forsøgte Ring sig i sit 1884 udstillede Billede »Følg med!« To unge Piger mødes en Vinterdag paa Dosseringen, den ene udbreder Armene mod sin Veninde med de lange Fletninger, længere tilbage kommer en højst elegant Herre. Det lidt snurrige Billede hører ikke til Rings mest fremragende, men dog til de mest værdifulde i Museet i Aalborg.

Ulige bedre er det 1885 udstillede, kraftigt og dygtigt behandlede Billede »Ved Nytaarstid«. I et Atelier (et Fotografatelier i Vingaardsstræde) ses i Forgrunden en kæmpestor Palet foran et i en svær Gulddramme indfattet Stykke af et Maleri; en aaben Dør giver et Indblik i det Kvistkammer, hvor Maleren sidder foroverbøjet med Haanden under Kind. Modellen er Søren Lund, en af Rings ældste og nærmeste Venner, men det Mismod, han udtrykker, var Rings eget. Faa brød sig om hans Arbejder, færre afkøbte ham noget. Ofte gik han sulten til Sengs, værre var det, at han ikke vidste, hvor han den næste Dag skulde faa noget at spise. Det forekom ham undertiden fristende at afslutte en saa elendig Tilværelse. Men han behøvede kun at finde en Tiøre for sin Fod, og ved dens Hjælp erhverve sig fem Tvebakker, for atter at faa Mod paa Livet. Det havde jo sine gode Øjeblikke, de bedste, naar han var ude paa Landet eller var helt optaget af sit Arbejde. Dog kunde han ogsaa glemme sine Sorger under Samvær med sine ikke faa Venner og Kammerater.

De mødtes jævnligt paa Kafé »Helvede«, hvor der var en flink og skikkelig Opvarter, en Broder til Værten. Hende ved Døren stillede sig jævnligt to Tiggertøse fra Uterslev for at sælge Appelsiner. Dem har han gengivet i et udmærket Studie og i et større, udstillet Maleri. Et roligere

Arbejdssted fandt han hos en Skomager i Regnegade. I et af sine skønneste Billeder har Ring fremstillet ham sidende foran sit Arbejdsbord ved Lampelys med korslagte Arme i Skjorteærmer og Ansigtet vendt mod den mørke Rude. Det er stemningsfuldt som Billedet af Bondedrenge, men Stemningen er som Udsigten en anden. Natten derude har ladet Skomageren henfalde i Tanker eller i Spekulationer. Det er i hans Stue, Ring har ind-

En Skomager. 1885

ført Personer i politisk Diskussion. I den friskt og djærvt malede Skitse foregaar denne ved Dagslys, i selve Billedet ved Aften. Ogsaa de tre Figurer er ændrede. Den mellemste er bleven en mere opmærksom Tilhører til den Mand, der har medbragt Social-Demokraten. For denne Mand er Stillingen helt forandret, han har faaet en rundpuld Hat og et energisk Hoved, er bedre betegnet som en fra Gaden indtrædende Gæst.

I et Skomagerværksted, 1885

Ogsaa selve Billedet gengav oprindeligt Oprinet ved Dagslys. Krøyer saa det, fandt Benene forkert tegnede og rettede paa dem. Men Ring fandt det klogest at skifte Belysningen, saa den kun kom fra en Petroleumslampe paa Bordet, og Benene kom i Halvmørke. Han vidste jo godt, at han ikke var stiv i Tegningen. Lokket af Udsigten til et lille Stipendium gik han atter nogle Maaneder ind paa Akademiets »Gipsskole«, uden at lære en Smule mere, end da han var der for ti Aar siden.

Han malede i 1886 nogle Modelfigurer paa Krøyers fri Skole; thi Krøyer havde sagt, at han vel paa ingen Maade tænkte paa at lære Ring at male, men maatte nok kunne lære ham at tegne. Alligevel kan der ogsaa i hans senere Arbejder undertiden forekomme Tegnefejl eller urigtige Forhold, Figurer, hvis Arme eller Ben er for lange eller for korte, hvis Hænder eller Fødder er for store eller for smaa. Men det betyder lidt eller intet for Billedernes Værd, viser kun, at hans Opmærksomhed udelukkende har været optaget af det, der var ham vigtigst, Indholdet, Farven, den kærnefulde Karakteristik. Og denne betones, understøttes saa godt af hans paa sin Vis følsomme Tegning, at vi kun sjældent ønsker den

med et Utal af smaa Skilderier. Disse er gengivne med en Dygtighed og en Omhu, der selv har medtaget Striber af Solreflekser i Glassene. Sligt har Ring altid været en Mester i at gengive. Derimod var han ikke nogen Mester i Perspektiven, Linierne for Bordpladens Afslutning er ikke helt nøjagtige. En saadan i stærk Forkortning skraat indadløbende Bordplade ses ofte i hans Billeder. Paa Billedet af Brevsamlingsstedet i Vejle, hvor en ung Pige læser i en Avis, hun har hentet frem fra den med Postsager overlæssede Bordplade, synes denne uendelig lang. Om en saadan Bordplade har Ring i det paa Fyn malede, lidt sortladne »Helligaften paa Landet« anbragt Mænd og Kvinder i Juleandagt. Udmærket er især Karakteristikken af de bageste Figurer, den gamle Mand, der læser bedst i Salme-

mere korrekt. Den rent fotografiske Nøjagtighed betinger aldrig Værdien af Kunst.

Ude paa Landet var under Estrups Regering Diskussionen som Politik lige saa ivrig som i København. Det er ogsaa Politik, der afhandles i det fortrinlige Billede, hvor en Mand har rejst sig og dundrer i Bordet for to stillfærdigt opmærksomme Bønder, bænkedes for Bordenden under Væggens gulbrune Tapet, der er behængt

Et Besøg, 1885

bogen ved at holde den skævt, Husherren, mod hvis Skulder en ung Kvinde støtter sig for at følge med i hans Bog, og til højre for ham den unge Mand med den smukke, dybt alvorlige Profil.

Rings mest indtagende Arbejder fra den Tid er dog nogle mindre Firluftsbilleder. Ved Fakse malede han det farvefine Billede, hvor en Kone staar udenfor sit Hus med et i et Sjal indhyllet Barn paa Armen; Barnets An-

sigt er stort og sært, men Udtrykket ramt. Hjemmefra er Billedet »Far kommer!« Nær et stort Træ staar Rings gamle Moder strikkende og ser efter sin Søn, hvis to Røllinger ad en Marksti løber ham i Møde, da han vender hjem fra Arbejdet. Lige

saa smukt som Figurerne er Landskabet opfattet, og det passer fuldkomment til dem, dette simple Landskab med flade Marker, afskaarne nær Horisonten af en vandret Pileallé. Ring havde ofte fulgt sin Broder, naar denne var gaaet ud for at høste, og havde gennem Tegninger søgt at gribe Bevægelsen for at gengive den i et stort Billede. Til danske Malere har Rings

Kunst ingen Gæld, men det er tydeligt, at han paa et Tidspunkt med Interesse har studeret Gengivelser efter Arbejder af J. F. Millet. Fra ham har han endog engang direkte laant Staffagen til et lille Aftenlandskab. Den samme Medfølelse med Landalmuens Kaar og Skæbne, Millet har udtrykt i Billedet »Brændehuggeren og Døden«, har

Ring udtrykt paa sin egen Vis i Billedet med den gamle Kone, der udmattet synker ned paa Vejkanten, medens Dødens Skyggebillede svæver hen over mørke Skyer, og Aftenrøden snart vil slukkes. Millet havde forstaaet Bonden, Arbejderen, Livet, saaledes som Ring selv opfattede det, et Liv, der var altfor fyldt med træls Arbejde som Bjergmandens med hans »Hammerslag paa Hammerslag indtil Livets sidste Dag«. Tiderne skiftede, Slægter døde, og ny fødtes, men hvert Aar gik endnu Sædemanden og Høstkarlen over Markerne. Ring tænkte dog ikke paa at bortviske Menneskenes individuelle Fysiognomier for at fremhæve Typen, det er Rings Broder, der i sin blaa Bluse bortmejer Markens Korn. Ring ønskede, at Billedet skulde blive monumentalt, og det er

monumentalt. Det fulgte ham fra Vingaardsstræde til Knaebrostræde og fyldte næsten halvt det lille Atelier, han der havde faaet paa Kvisten i Fru Sommers Hus. Han havde til Naboer andre fattige Malere, og derop kom jævnligt

Gæster, flinke og intelligente unge Mennesker, der sammen med Maleren dannede en Art Bohème, om hvilken nogle af Rings Billeder fastholder Erindringer. Dog ikke alle var løse Fugle. Det Atelier, hvor Christian Clausen — en enkelt Gang ogsaa Ring — havde den samme smukke, godhjertede og letsindige Model, som Julius Paulsen har anvendt for den nyskabte Eva, var

lejet af Alexander Wilde, den senere Amtsforvalter, der altfor sjældent fik Lejlighed til at dyrke sine gode Evner som Maler. Han havde baade Hus og Hjem, endda et udmærket Hjem ude paa Helenevej, og i dette blev Ring snart en hyppig og kærkommen Gæst. Wilde og hans Frue var højt kultiverede og elskværdige Mennesker, trofaste Ven-

ner, der ønskede og forstod at hjælpe Ring saa godt, som det stod i deres Magt. Fruen maatte staa for ham til en af Figurerne paa det ret anselige Billede fra 1887, »Maduddeling paa Frederiksberg«. Dog hverken dette eller de mange Billeder, han det foregaaende Aar havde malet ved Opfyldningen af Kalkbrænderihavnen, kan maale sig med de bedste af de talrige Billeder, han i 1887 havde faaet malet ude paa Landet.

Et af dem er ikke meget større end et Ark almindeligt Brevpapir. Der sidder »Pokke-Niels«, som ikke kunde skrive og daarligt tale forstaaeligt, med en Kabuds paa Hovedet og klistrer Papirposer, hjulpet af sin Ægtefælle. Haanden, han fladt lægger over Papiret, begge Figurerne, det kalkede Rum, Sneen, der lejrer sig udenfor Vinduerne

Politisk Diskussion. 1885

Far kommer. 1885

Samtale i Landsbygaden. 1887

og giver Genskær i Stuen, alt er fuldkomment, Behandlingen frisk og bred; det hørte til de Billeder, som fængslede stærkt paa Kunstforeningens store Ring-Udstilling i 1924. Naturligvis er det dog kun en Ubetydelighed i Sammenligning med det store og ypperlige »Samtale i Landsbygaden«. Som Billedet af Tiggerbørnene, hvis Løfter det indfrier, viser det Vejen udenfor en Bondegård i Rings Fødeby paa en graa Vinterdag. Paa Vejen møder en Hønsekræmmer en Kone og hendes Dreng. Ingen Lovord er for stærke for den vidunderlige Karakteristik af disse Figurer, især Drengen og Konen. Farverne i Konens Dragt har en udsøgt Finhed, Behandlingen er let og smuk. Et saadant Billede vil i al Fremtid tjene sin Maler til Ære, det burde hænge paa Kunstmuseet, hvor Ring er altfor tilfældigt repræsenteret. Mellem hans mange Billeder af sjællandsk Landalmue er dette maaske det betydeligste, men da det kom frem, skrev en Hovedstadsavis: »Igen viser Ring sig som Hæslighedens Apostel.«

Samme Aar malede han ikke faa smukke Landskaber. I sine Landskaber var han lige saa selvstændig og ejendommelig som i sine Figurbilleder. Hovedstadens Mennesker og Malere beundrer i Regelen Naturen højst, hvor den udfolder sin frodigste Fylde eller største Pragt. Netop da har den ikke haft synderlig Tiltrækning for Ring som Maler. Som saadan foretrækker han dens Hverdagsfysiognomi. Det var ham kært fra hans tidligste Aar. Næppe nogen anden vilde have standset foran et Par beskedne, blomstersmykkede Grave foran Kirkegaardsmuren i Vejle og ment, at det kunde være et Motiv for et Maleri. Eller paa samme Maade have forelsket sig i en

I Høst. 1885

Gangsti gennem en Rugmark, Udsigten mod et Bondehus i Sne, en Stump jævn Natur i Regn eller Taage. Sommeren er mindre tiltrækkende for Rings Landskabskunst end Vinteren, Efteraaret og det tidlige Foraar.

Dettes klare, kølige Luft er med stor Finhed gengivet i et 1887 malet Billede, hvor Vejen med Skrænter foran en Pløjemark gennem en Stump Pileallé fører til hans Fødeby. En Bondedreng, der gik paa Vejen og saa mod Bøndergaardene med deres hvide, solbelyste Gavl, udstøttedes efter Anmodning af en Kunsthandler, men er senere genopstaaet. Samme kølige Foraarsfriskhed har det følgende Aars, den Hirschsprungske Samling tilhørende Billede med Mogenstrups hvide Kirke, der rejser sig over Mosen med dens skinnende blaa Tørvegrave; et snurrigt Par

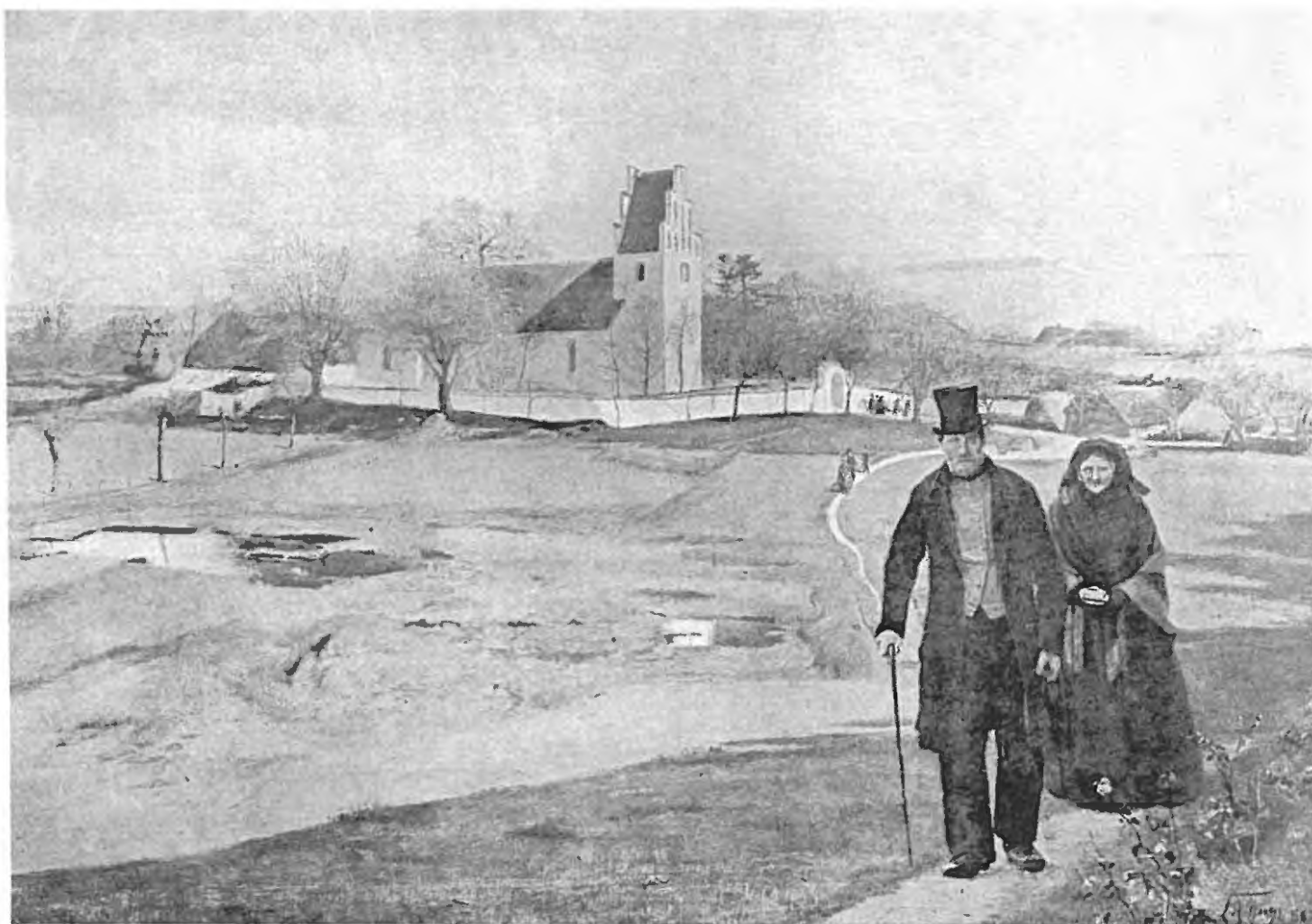
kommer fra Kirke, Manden i Stadstøjet, Konen i fransk Sjal med et hvidt Tørklæde om Salmebogen. Nær Mogenstrup Kro fandt Ring en Rigdom af Motiver for gode Landskaber, et af de fineste er Efteraarsbilledet fra 1888 med de afbladede Rønnetræer. En Del af Sommeren havde han tilbragt i Jylland. Vandringen over Heden forekom ham at føre ham til et Eventyrland. Skønt Vejret var elendigt, slog han sig for en Tid ned hos Sognefogeden i Bryrup-Vinding.

Det aneligste af hans Billeder derfra viser Udsigten fra en Lyngbakke mod store Sletter, i Baggrunden ses over en Sø Grædstrup Kirke. Et godt Billede, dog uden den stærke Stemning, der havde betaget ham paa dette Sted, da han saa det under en Luft, med enkelte lyse Skyer forneden under blytunge mørke over Resten af Himlen.

Det hed sig, at Rings Haand var kejtet. I Virkeligheden har Behandlingen i Flertallet af hans

Husmandsfolk klistrer Papirposer. 1887

Mogenstrup Kirke. 1888 (Hirschsprungs Samling)

Landskaber en Lethed og Sikkerhed, der nærmer sig Virtuositet. Ingen formaar saa »drevent« som han med nogle lette Strøg at sætte tynde Kviste og Træer op mod en Luft. Og i hans Figurer er der selv i Behandlingen noget, der bragte flere af hans Venner blandt Malerne til at sige, at han kunde minde om den dengang overvurderede og ham saa fjerntstaaende Bastien Lepage.

Om denne erindrer især det 1886 malede Billede, »Et Frieri«, baade ved Motivvalget, Kompositionen, de milde, bløde Toner og Behandlingen. En siddende Pige betragter betænksomt den Ring, der er givet hende af en ung Karl, lænet mod Muren af et Hus. Den unge Mand med Straahatten, en af Malerens Skolekammerater, er alligevel fint og skarpt karakteriseret som en ægte Sjællænder.

Mærkeligt nok er der ogsaa i hans smaa, tidlige Sommerlandskaber undertiden en lys, mild, lidt smaragdgrøn Farve, som godt kan erindre om fransk Landskabskunst. Der er f. Eks. i det 1887 malede lille Billede med nogle Drengene ved Gadekæret i Ring, atter mod Sædvane en ren Idyl. Det stille Kær, der godt kan tages for en Flod, ligger hyggeligt omgivet af smukke Træer; Træerne til venstre kan endog minde en Smule om Corot. Men Ring havde dengang intet set af fremmed Nutidskunst. Først 1888 kom den franske Udstilling i København, og Aaret efter foretog han sin første Udenlandsrejse.

III.

Han havde opnaaet at faa 500 Kr. fra Akademiet for at

se Verdensudstillingen i Paris. Paa Vejen derved opholdt vi os i Hamborg, Amsterdam, Haarlem, Leiden, Haag, Delft, Rotterdam, Dordrecht, Antwerpen og Brüssel. Han var hverken rejsevant eller sprogkyndig. Paa Hotellet i Amsterdam klagede Opvarteren over, at min Rejsefælle aldrig værdigedes at svare ham, selv paa Henvendelser i fejlfrit Engelsk, og da vi engang skiltes i Jødekvarteret, var jeg højst urolig, før han genfandt Hotellet. Naturligvis havde han Fornøjelse af Museerne, ikke mindst af at se de livfulde Billeder af Jan Steen, men blev dog hurtig træt og tog sig en lang Lur i Museet i Rotterdam. Det var ham kærere at nyde den friske Søluft paa Scheweningens Strand og se de barbenede Mænd, Kvinder og Børn flokkes om Fiskerkvaserne, da Solen gik ned.

I Paris saa vi paa Louvre og Verdensudstillingen atter Myriader af Kunstværker. Ikke mindst interesseret var Ring af Rafaëllis bedste Billeder, Arbejderne, som udenfor en Beværtning griber deres Glas, det gamle, skikkelige Ægtepar, der sørger for at optræde med Anstand som Bryllupsgæster, Konen knapper med Besvær Mandens hvide Handsker. Opfattelsen var her ikke væsensforskellig fra Rings egen. Da han en Dag vovede sig ene ud i Byen og paa Udstillingen, iagttog han de Folk, han mødte, og saa, at de, om de end talte Sprog, han ikke forstod, og undertiden havde hjemme i fjerne Lande, dog i Grunden var Mennesker nøjagtig som os andre. Alt det forunderlige, han oplevede, var ikke Drømmefantasier. Vi havde mange fornøjelige Timer, spiste engang til Aften hos Jonas Lie, var

jævnligt sammen med Landsmænd og Kunstnere, men stedse ny Indtryk forjog de gamle; Rejsen var anstrengende, Ring udmattedes, trængte til atter at komme hjem og faa Ro.

Hvilen fandt han hos sine Venner, Wildes, i Hornbæk. Han tog her en ny Egn i Besiddelse. Derefter tog han ned til sin gamle. I Mogenstrup har han i 1889 foruden mange smukke Landskaber malet mange gode Billeder med Figurer, de fleste fra Husmandshjem, — et af dem solgtes nylig paa Auktionen efter August M. Salomon, — dog ogsaa flere fra selve Kroen, derimellem det, hvor Kommisen bag Disken ryger paa sin Cigar. I Slutningen af Aaret tog han til sin Fødeby og malede det smukke Brystbillede af sin Moder.

Udenlandsrejsen har ikke afsat det mindste Spor i hans Kunst. Hans Oprindelighed var for dyb og stærk til, at han nogen Sinde i sit lange Kunstnerliv har følt sig fristet til at skifte Maal og Midler. Han er vedblevet at være den samme. Højest er hans Haand med Aarene blevet lettere og dygtigere. Det skyldes kun indvunden Erfarenhed, ikke nogen ydre Paavirkning. Der er en ualmindelig Dygtighed i de i 1890 i Næstved malede Smaabilleder, hvor han har fremstillet en Drejer ved sin Drejebænk og Landskabsmaler Rudolf Bertelsen ved sit Skrivebord. Paa Billedet af Pottemageren minder en stor Krukke paa Bordet om, at Thorvald Bindesbøll dengang arbejdede hos Herman A. Kähler. Bindesbøll var Rings gode Ven, og Ring har selv forsøgt sig i Pottemageriet uden paa dette Omraade at frembringe noget betydeligt.

Hans mærkeligste Maleri fra 1890 kostede ham ikke ringe Slid og Besvær. Det var ogsaa et Friluftsbillede med en rigere Komposition og flere Figurer end noget af de tidligere. Emnet var en Erindring fra hans Barndom. Paa Vejen gennem hans Fødeby staar en Flok Drenge og morer sig over en fuld Mand, der standser sin usikre Gang for

at besvare deres Tilraab. Billedet begyndtes i Februar, Drene blev skitserede, men atter udskrabede, kun en enkelt blev fuldført. Vejret var for hundekoldt til at Arbejdet kunde fortsættes. Men November kom med det Vejr, der efter Rings Skøn var herligst, thi alt stod graat i graat. Han arbejdede ivrigt for at faa Billedet færdigt. Selv syntes han, at han i det fremfor i noget af de ældre havde naaet, hvad han havde villet. Skønt Drengene er lystige,

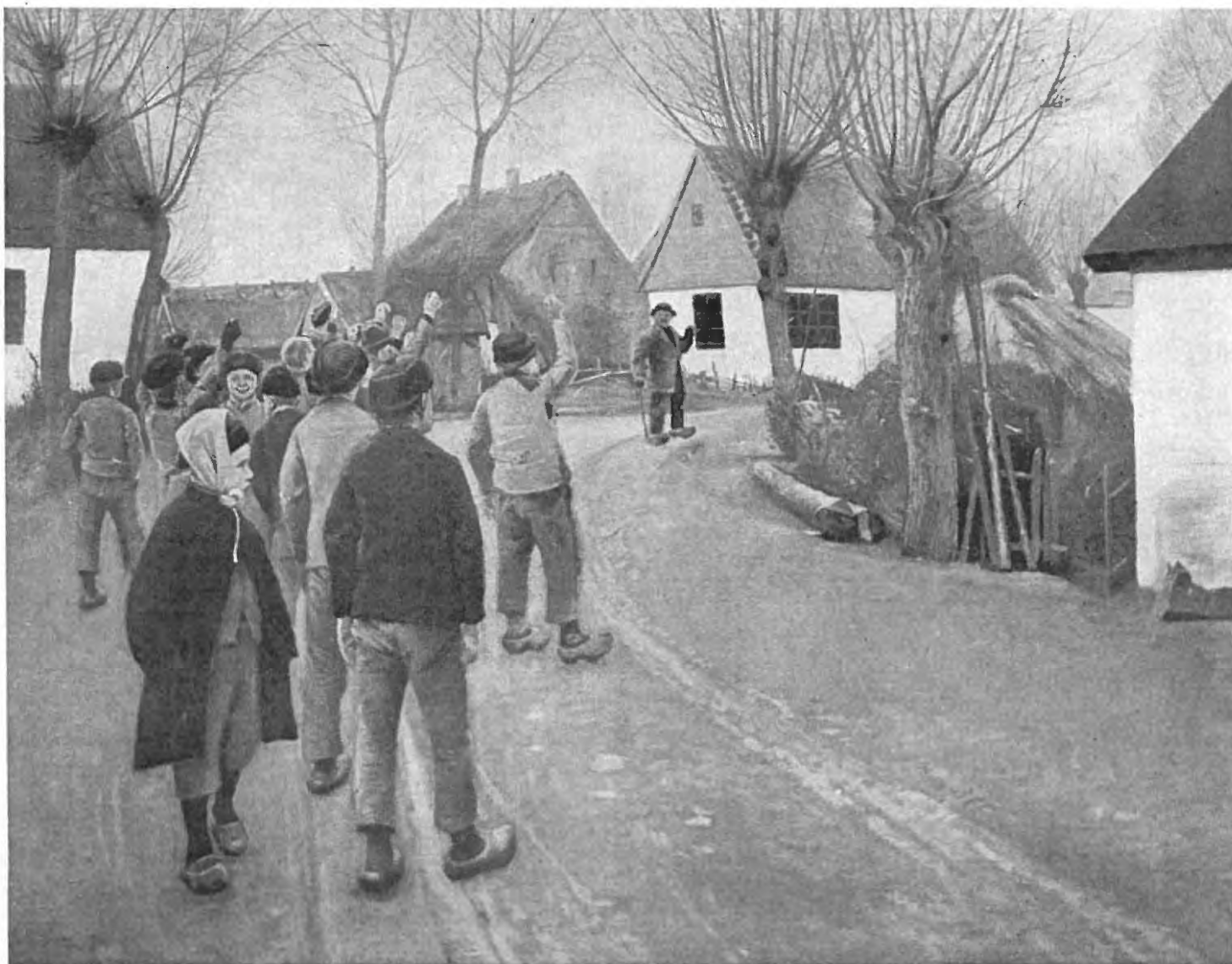
virker Billedet ikke muntert. Snarere tværtimod. Men det er vidunderligt karaktertro, saa sandt, saa sandt. Et saadant Optrin er paa en trist Dag en virkelig Oplevelse for Landsbyens Drenge, der ikke er forvante med Fornøjelser. De morer sig over Jeppe, som vi andre kun ser paa Teatret, og udtrykker deres Glæde derved uden at miste deres Sindslige vægt og blive nærgaaende mod den fulde Mand. Det har den samme Fortryllesse, som udmærker mange andre af Rings Billeder. De forestiller ikke Landet, de er det, saaledes ser der ud, og vi føler det, som om vi med vore egne Øjne var Vidne til det, han viser os. Ring

Købmandsboden i Mogenstrup. 1889

ligner ingen anden Maler. Og dog er der i et saadant Billede noget, — ikke i Motivet, heller ikke i Formen, men i Opfattelsen, — der kan føre Tanken til en ældre Folkelivsmaler, den største. Han levede for godt og vel 300 Aar siden, og Ring kendte endnu ikke hans Værker. Det er Pieter Bruegel, kaldet Bonde-Bruegel. Det Blik, med hvilket han i det 16de Aarhundrede saa paa den flamske Landalmue, var lige saa skarpt og fint som det, Ring har vendt mod den danske, Skildringen havde samme Alvor og Kraft, samme strenge Sandhedskærlighed. Og begge saa de med samme forstaaende Deltagelse paa det Liv og de Mennesker, de fremstillede for os.

De samme Egenskaber viser et Billede, han 1891 malede i Lille Næstved med et yderst simpelt Motiv. Fulgt af en lille Pige med store Fletninger henvender en Kone med et Barn paa Armen sig til en Dreng, der sidder paa Trappe-

En beruset Mand. 1890

stenen udenfor et Hus. Kunstforeningen fik efter at have købt Billedet, en nydelig, farvefin Skitse efter det i Stedet for den Tegning, Foreningen efter dens Statutter kunde fordre, thi det har, mærkeligt nok, altid voldet Ring meget Besvær at udføre en Tegning. Penselen faldt ham ulige lettere i Haanden.

Der er lidt, der kan minde om Bruegel i den Figur, han 1892 malede paa sit Billede »Foraar i Hals«. Og dog er det en ægte Dansker og en ægte Ring, denne gamle Stakkel, der humper afsted med sine to Stokke, medens Naturen om ham er ved at for-

ny sit evige Liv. Ring var kommen derop med en Ven, og under Foraarsmaanederne malede han fra Egnen ved Dronninglund og i Vorsaa baade gode og anselige Landskaber;

i Vorsaa bl. a. det smukke Solnedgangsbillede med Aaens Udløb. Landskaberne fra hin Tid med Motiver fra Sydsjælland er ikke ringere. Et af dem, malet 1890, forestiller Sandbakkerne ved Næstved. Enkelte Træer trives temmelig kummerligt paa dens Top, og det er alt andet end skønne Huse, der ligger ved deres Fod, længst til venstre et med en hvid Gavl, til højre for det og længere oppe et

Foraar i Hals. 1892 (Kunstmuseet)

med en gul, henimod Billedets Midte ses Forsiden af et gult Hus med et rødt Tegltag. Den milde Farve i dette Tag og alle Billedets bløde, graalige Toner har en Finhed, saa det trods sit tilsyneladende saa fattige Motiv mellem hans mange gode Landskaber hører til de skønneste.

Men han forstod dog ogsaa at behandle Landskabsmotiver, der ogsaa for andre Øjne end hans kunde synes indtagende. Der er f. Eks. fra 1893 Vinterbilledet, hvor Susaaen nær

Herlufsholm mellem sine sne-dækte Bredder afspejler Træernes mørke Stammer og Kroner. Eller Sommerbilledet fra Ladbyegnen, hvor paa

en Augustdag Kornet sættes i Hov, og en halvvoksen Pige kommer slæbende med et Par Neg, i Baggrunden hæver høje Træer sig over Længerne af en stor Gaard.

Ring havde allerede foruden »I Høst« malet adskillige meget store Billeder af noget ulige Værdi med Fremstillinger af Arbejdere — Drænrørsgrovare, Akssamlere, Roeoptagere, en Høstpige, Arbejdere ved Vandledningen ved Sønder sø. Da han i September 1892 tog til Ladby, var det hans Hensigt at male et meget stort Billede af en Teglværksarbejder. Dette har han endnu i 1927 faaet Lov til at beholde. Det er maaske rigelig stort for sit Emne; men alligevel et godt og betydeligt Maleri; Sol-skinnet og den klare Skygge er gengivne med stor Naturtroskab og ualmindelig Finhed. Da Ring efter at være hjemvendt fra sit første Ophold i Italien malede den Hirschsprunges Samlings store, velkendte og alment skattede Billede »Foraar« — der senere vil blive omtalt — spurgte han Thorvald Bindesbøll, om det eller Maleriet med Teglværksarbejde-

ren var det bedste. Bindesbøll svarede undvigende: »Det bliver et Spørgsmaal!« Men Bindesbøll havde Ret.

IV.

Rings anden Udenlandsfærd fik en fra hans første af-

vigende Karakter. Den første havde været kort og ikke givet ham Lejlighed til synderlig Fordybelse i en ham fremmed Verden end sige Tid og Ro til at arbejde. Det gjorde derimod hans lange Ophold i Italien, hvor hans Evner viste sig fra ny Sider. Blandt andet forstod han at male højst fortrinlige Kopier efter nogle af de

ham kæreste Malerier i Billedgallerierne. I Neapel malede han i Januar 1894 med stor Nænsomhed og Troskab sin Kopi efter Bonde-Bruegels gribende Billede af den lange Række Blinde, der ledes af en Blind og styrter i Graven. Ja, det var en Vismand, en Menneskekender og en vidunderlig Karakterskildrer. Hver Aften var Ring sammen med Landsmænd, saaledes som han allerede havde været i den

Tid, han havde opholdt sig i Siena og i de 8 Dage, han havde været i Rom. Ole Pedersen var i Slutningen af Aaret kommen til Neapel og foreslog ham at tage med til Sicilien. Dertil havde han god Lyst, men maatte dog først have Kopien færdig; han havde set Fotografier efter de indtørrede, delvis afpillede og med deres mange Skelethoveder, uhyggelige Rester af længst afdøde Munke i Kapuciner-Klosteret i

Palermo. De prægede paa deres Vis en fuldt saa bitter alvorlig Lære som Bruegels Billede. Dem ønskede han at male.

Tre af dem har han tro gengivet i det Billede, han har skænket Kunstmuseet. Han syntes godt om Palermo, ma-

Bakker ved Næstved. 1890

Høstscene fra Ladbyegnen. 1892

lede gode Studier fra Byen og dens pragtfulde Omegn; fornøjeligt er et Billede med en Reberbane i Via dei Cappucini, i Opfattelsen ikke uden Lighed med Arbejder af Peter Hansen. I det hele taget befandt han sig særdeles vel i Italien. Da han i Forsommeren var en Maanedstid hjemme i Danmark, var Hovedformaalet at se til sin gamle, syge og sengeliggende Moder, der havde længtes saa inderligt efter ham og kun ønskede at dø, medens han var hjemme, men hun levede endnu ind i næste Aar. Paa Hjemvejen havde Ring i Berlin malet en Kopi efter det smukke Dameportræt af Petrus Christus. Den 2. Juli rejste han med et af »Det Forenede«s Dampskibe tilbage til Italien; paa Nedrejsen oplevede han at se en Tyrefægtning i Barcelona. I August var han i Siena, hvor han trods den stærke Varme fik malet en mesterlig Kopi efter et Maddonnabillede af Matteo di Giovanni. De elskelige gamle Mestre, der havde givet deres nydeligt behandlede Billeder saa megen Sjæl og Udtryksfinhed,

havde vundet hans Hjerte. En af dem havde malet det skønne Mandspor- træt i Profil, han allerede havde faaet kopieret i Neapel; i Februar 1895 malede han i Firenze lige saa beundrings- værdige Kopier efter Portrætter af Hans Memling, Filippino Lippi og Holbein.

Men derfor glemte han ikke i Italien at se paa Naturen, Bygningerne og Menneskene. I Terracina, hvor han var i September 1894, rullede Bølgerne mod Stranden som i Hornbæk, men der var stejle Klipper og Mennesker af et andet Udseende og med et andet Sprog, som han endnu forstod saa ufuldkomment, at han ikke altid kunde følge den snaksomme, skævnæsede Vincenzos Forklaringer, og for et Aftenbillede med Kvinder og Børn, der hentede Vand fra en Kilde, udelukkende var henvist til de Modeller, Opvarteren i Albergo della posta valgte til ham af sin egen Familie. Dog fik han baade her og senere, da han i Pompeji slog sig ned i Albergo del Sole, malet ikke faa Billeder og Studier, hvoraf flere særdeles godt gengiver Italiens klare, lysmættede Luft. F. Eks. Billedet af Apollotemplet i Pompeji, af hvilket Nationalgalleriet i Oslo ejer en Gengivelse. Dets Gengivelse af Templet har samme Omhu og Nøjagtighed som vore ældre Maleres ypperlige Studier efter antik Arkitektur.

Skønt Ring undertiden i Italien kunde føle det behageligt at leve fjernt fra det hjemlige Vrøvl og Pjank om intet,

fyldte Gensynet med det danske Foraar ham med den Glæde, der har faaet saa veltalende et Udtryk i det alt nævnte store Billede i den Hirschsprungske Samling, hvis Katalog medgiver det følgende Forklaring: »I en Bondehave gaar to unge Piger omslyngede. Den yngre ser med en drilsk Mine op til den ældre, der adspredt og drømmende stirrer mod Jorden, optagen af sit Hjertes Hemmelighed«. Hemmeligheden var den, at hun, Herman Käblers Datter Sigrid, havde indvilget i at blive Malerens Hustru. Vist var Billedet i mange Henseender anerkendelsesværdigt, Haven med dens mange Løvetandsblomster i Græsset og den yngste Piges skotsktærnedede Kjole udmærket gengivne. Det havde

Poesi af en anden Art end Rings ældre Billeder og skaffede ham baade nye Venner og en Aarsmedalje, da det blev udstillet. Det mindede om de italienske Ord, der paa en berømt tysk Malers Billede pri- ste Vaaren som Aarets Ungdom og Ungdommen som Livets Vaar. Talte det end Dansk, var det med en lille Smule fremmed Accent. I Modsætning til alle Rings tidligere og senere Arbejder var det lidt kunstigt, lidt tillavet.

Der er intet af dette i alle de man-

ge andre Billeder, i hvilke han har fremstillet det elskelige Menneske, der den 25. Juli 1896 blev hans Hustru. Intet kan være simplere end det nydelige lille Billede, hvor hun ved Lyset fra en Petroleumslampe arbejder ved sin Væv. Kunstmuseets 1897 i Karrebæksminde malede Billede af hende virker ved sin Størrelse monumentalt, men er alligevel enkelt og fuldkomment ægte. Lænet til Karmen af en aabentstaaende Dør staar hun i sin gule Kjole og ser ud over Havens blomstrende Frugttræer med den varme Glæde, hun i ualmindelig Grad havde af Naturen og af enhver Blomst. Billedet gjorde Lykke paa en Udstilling i München, en stor og smuk Gengivelse efter det findes i det af Friherre von Mürbach udgivne Pragtværk »Ars nova«. Paa mange af Rings senere Billeder genser vi hende i Hjemmet. Hun har ved Aften sine Børn paa Skødet, hun viser dem Billeder. De følger alle tre Moderens Arbejde med i Papir at udklippe de Net, der fyldte med gode Sager skal pynte paa Juletræet. Det var ny Emner for Ring. Han opfattede og gengav dem paa sin egen Vis. Men det var jo ikke ny Emner for dansk Malerkunst, thi denne har i større Omfang end Kunsten fra noget andet Land givet Udtryk for Glæden over Hjemmet.

Tre Dødnige i Palermos Kappuciner-Kloster. 1894 (Kunstmuseet)

I det Billede, Ring efter sin Hjemkomst malede fra Kirkegaarden i Næstved en Septembraften, er de høje Popler af samme højtidsfulde Virkning og Stemning som Italiens Cypresser. Ellers fik hans ny Landskaber samme Karakter som de gamle. Til de skønneste hører Billedet fra 1896 af Landevejen, der gaar fra Næstved mellem afbladede Træer forbi Gaarde og Bakker. Da han fik sit Hjem i Karrebæksminde, lærte han en ny Egn at kende og gengav den karaktertro med sin gamle Forkærlighed for jævne Motiver. Et saadant har han f. Eks. valgt for sit gode Billede af Broen til Enø. 1898 fik han et nyt Hjem i et Hus ved Frederiksværk. Omegnen var pragtfuld og frodig, men Ring indskrænkede sig oftest til saa jævne Motiver som Udsigten fra Lundbyes Bænk, Emner fra Aaen og Havnen, Bakkerne eller Engen og den tilsandede Tørvemose, ikke sjældent Landevejen. Fra Landevejen, der gaar forbi Melby Kirke, kom han engang ved Solnedgang. Han erindrede en Strofe af den gamle Aftensang, der hos Kingo lyder: »Til Hvile Solen gaar og Dagen helder, og Mørk af Nattens Vraar til os udvælder«. Da han malede et stort Billede af Motivet, fik han det mærkelige Indfald at understrege Mørkets Sejr ved at lade en Skare Dødnings som dem i Palermo myldre frem under Højens Sten.

Livet paa Landet og Menneskene opfattede Ring med samme Interesse og Forstaaelse som tidligere. Oktober 1895

Kunstnerens Hustru ved Væven. 1897

I Havedøren. 1897 (Kunstmuseet)

malede han i Næstved et Par Billeder med Kartoffeloptagning, i 1897 blandt andet en Stue i Karrebæk med en Bondkone ved sit Haandarbejde og Ribemuseets Billede af Husmandsfamilien, der venter Gæster og synes, de kommer lidt sent. Fra 1899 er Billedet af Slagteren, der i Landsbyen sælger Kød fra sin Vogn, fra 1898 Kunstmuseets glimrende karakterfulde paa Enø malede Billede af Husmanden, der dampende paa sin lange Pibe kommer ind i Stuen og faar sig en Passiar med sin skikkelige Kone, som straks lader sit Haandarbejde hvile i Skødet. Det er blandt de Billeder, der først i de senere Aar er komne til Museet, dets daværende Indkøbskomité var ikke overdrevent varme Beundrere af Ring. Paa Foraarsudstillingen købte den ganske vist hans lille, ogsaa gode Billede, »Bedsteforældrenes Søndag«, men han havde det Aar ogsaa foruden Billedet af hans Hustru i Havedøren det store ypperlige Billede med Maleren, der er i Færd med at gengive Landevejen gennem Karrebæksminde i dens hvide Vinterdragt. Dette har vakt Interesse hos en Mand, der har hjemme i et Hus ved Vejen, medens en Dreng ser til i Afstand. Da Ring til en Maler i Indkøbskomitéen udtalte sin Forundring over, at dette ikke var blevet foretrukket for det mindre betydelige Interiør, fik han Svaret: »Ja, jeg husker jo nok, at der paa Udstillingen ogsaa var saadant et stort Plaster.«

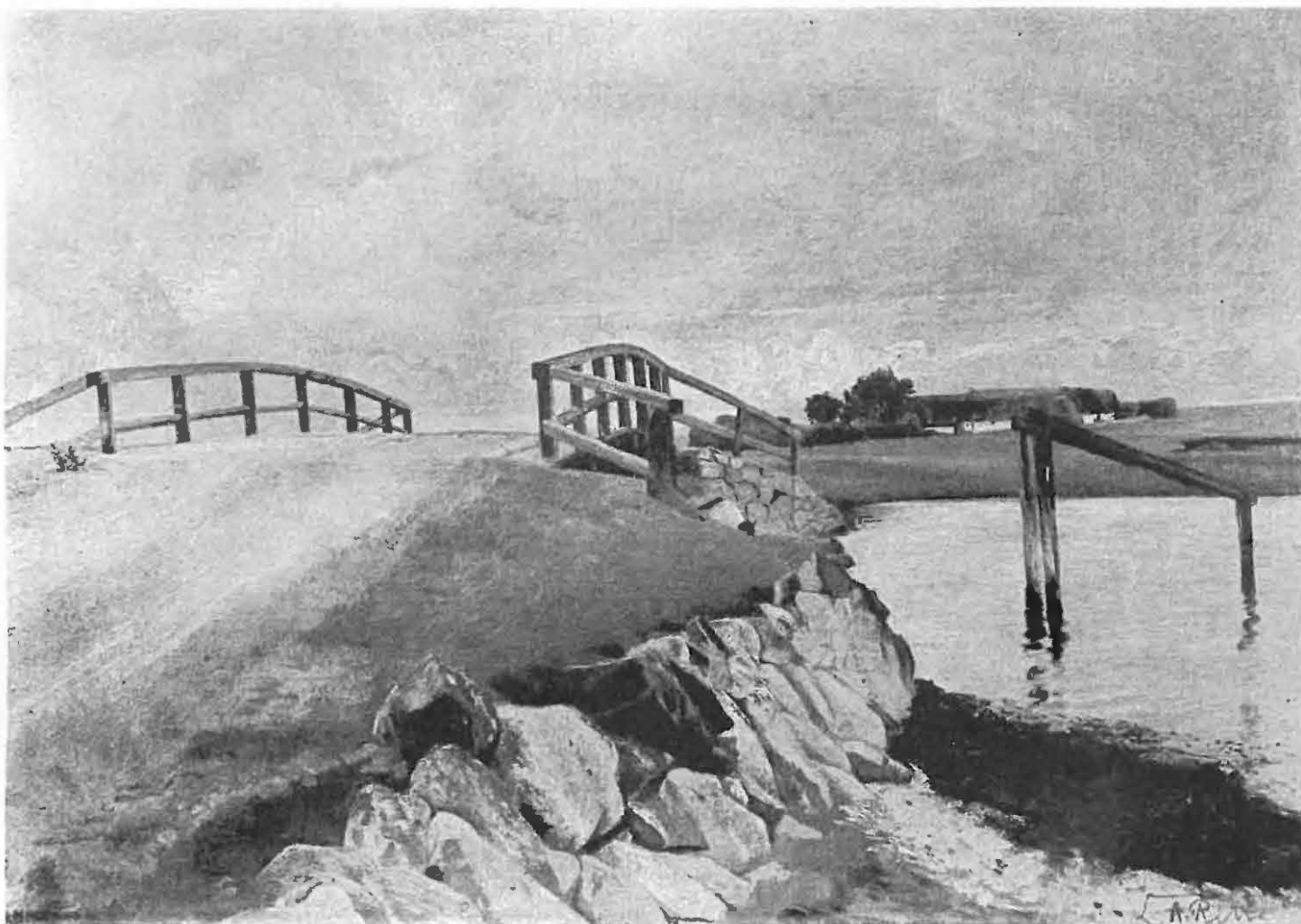
Landevej ved Næstved. 1896

Den Rejse, Ring i 1900 sammen med sin Hustru foretog til Italien, var hverken lang eller rig paa Udbytte. Han fik malet nogle Studier i Taormina, ved Palermo og ved Neapel, i hvis Museum han kopierede Bruegels Allegori paa Verdens Falskhed og det nu til Frederiksborg erhvervede lille Portræt af Kong Christian den Anden. Aaret efter malede Ring i Frederiksværk et Par af sine mest typiske og indtagende Fremstillinger af Smaa-kaarsfolks Hjem. I det ene har de Gamle faaet Brev, Konen viser det til sin Mand, der sidder paa Bordet og har været i Lag med at flette en Vidiekurv. I det andet læser en ung Pige den stedlige Avis højt for sine gamle Bedsteforældre. Samme Aar indviedes Københavns Raadhus ved en stor Udstilling af dansk Kunst. En af dem,

Bondekone filer. Karrebæk. 1897

der havde været medvirkende ved denne Udstillings Tilblivelse, blev af Magistraten anmodet om at nævne nogle Malere, der kunde og vilde male nogle Landskaber med Motiver fra de Københavns Kommune tilhørende Jordarealer. Da Billederne skulde anvendes over de brede Døre i Borgmestrenes Arbejdsrum, maatte Længden være 6 Alen, Højden kun $1\frac{3}{4}$. Det overdroges Ring til Magistratens anden Afdeling at male to af disse store Billeder med vanskelige Størrelsesforhold. I det ene fremstillede han en graa Efteraarsdag ved Lersøen og Tagensvej med Bispebjerg Mølle, i det andet en Foraarsdag med Udsigt over Roskilde Fjord og lysgrønne Marker paa Kommunens Jorder. For hvert af dem fik han 1000 Kroner. Det var ikke nogen

Broen til Enø, 1896

glimrende Betaling, men i saa Henseende var han ikke forvænt.

Den, der gennemgaar H. Chr. Christensens trods enkelte uundgaelige Ufuldkommenheder højst fortjenstfulde Fortællinger over Rings Arbejder, vil sagtens undertiden undres over de lave Priser, der staa opførte ved Billeder, Ring i 1893 havde solgt paa en af de Auktioner, han fra Tid til anden var nødsaget til at lade afholde. Det giver dog ikke den rette Forestilling om den haarde Kamp, Ring i lange Tider havde haft for gennem sin Kunst at skaffe sig Brødet. De faa Kunsthandlere, der i 1880'erne mente, der kunde være noget at tjene paa ham, skambød ham, naar han var i Trang. En af dem fik saaledes det smukke Billede »Fa'r kommer« nedpruttet

Husmandsfolk, 1898 (Kunstmuseet)

til 50 Kroner. Og det var i hin Tid ham ofte smertefuldt at tage Afsked med Billeder, i hvilke han havde givet saa meget af sit Hjer-teblod, for Beløb, der ikke rakte ud over hans Udgifter til Lærreder og Farver. Det Haab, hans Fader havde næret om, at Sønnen skulde blive fri for økonomiske Sorger, gik efter Rings Mening først i Opfyldelse, da Billederne til Raadhuset var blevne udførte.

V.

Han købte et Hus, en for-henværende Skole, i Lands-byen Baldersbrønde, om-trent en Fjerdingvej fra He-dehusene. Det fik i de man-ge Aar, det var hans Hjem, mange Forbedringer og Ud-videlser, selv en Altan, hvor Datteren Ghita paa et godt og fornøjeligt Billede ses

Maleren i Landsbyen. Vinter. 1897

staaende for at se efter sin Moder, der vender hjem med Drengene. Den tidligere Lade blev omdannet til Rings Atelier. Hans Hustru fik et Rum til at dyrke sine kære Blomster og Planter. Under hendes kyndige Røgt blev Haven, der skilte det lavtliggende Hus fra Roskilde Landevej, en fortryllende Idyl.

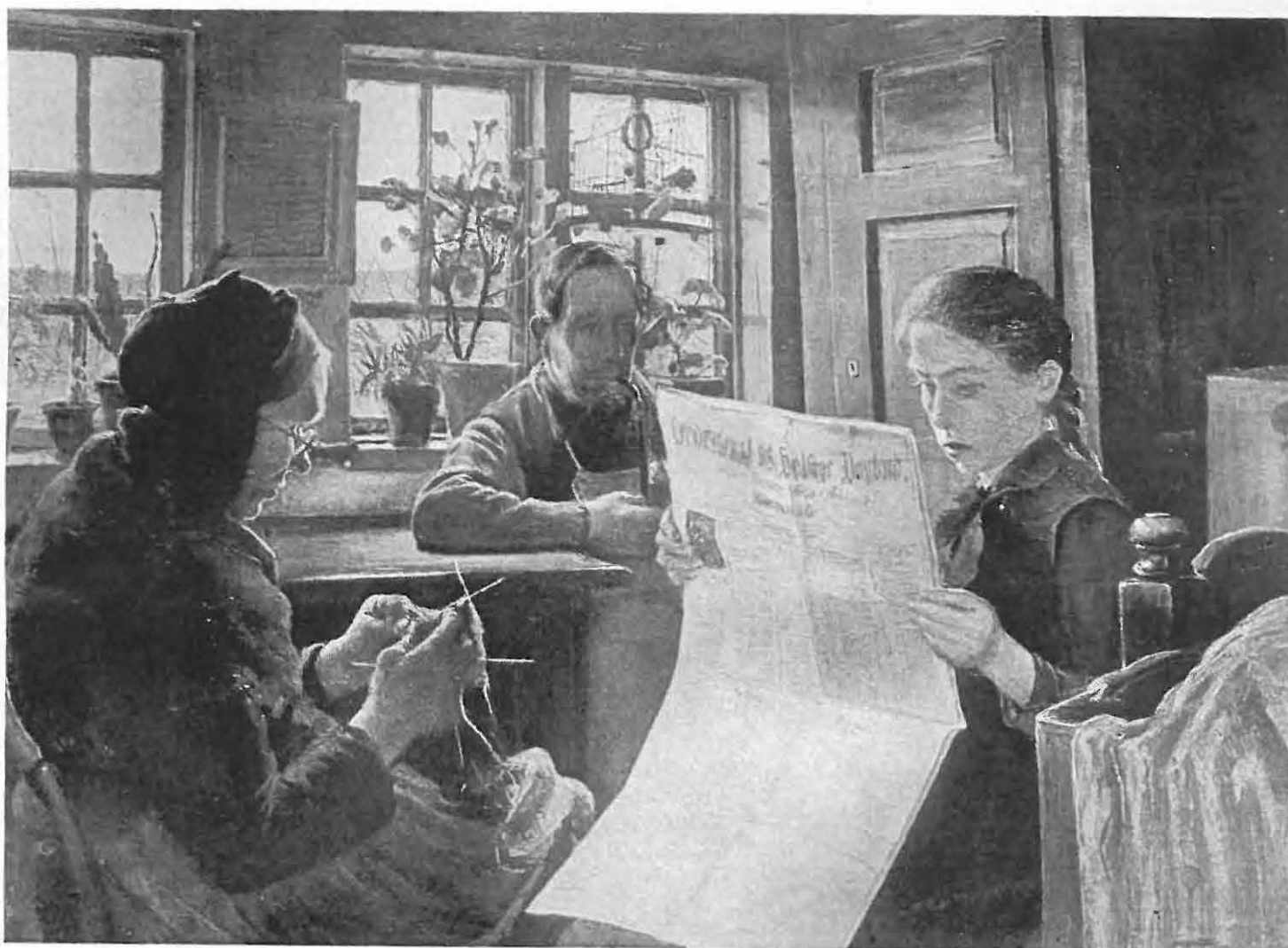
Men Omegnen er ikke absolut idyllisk. Denne flade, skovløse Egn har intet Ry for Skønhed. Det er ingen Velvilje for et Menneske, der udtrykkes gennem et Mundhelds Ønske om at se ham »rejse til Hedehusene«. Alligevel var Ring bleven tillokket af, ja begejstret for dette Sted, fordi det var Landet, det rigtige Land med alt, hvad han satte Pris paa som Maler, store Marker med Bøndergaarde, gamle Huse om Landsbyens Gadekær, selv en Mølle ved Landevejen. Desuden — hvad der ikke var mindst vigtigt, — Mennesker af den Art, han kendte og forstod.

Frodigheden savnede han ikke. Et stort Billede, han i Frederiksværk havde malet med Mennesker ved sommergrønne Træer, havde han kasseret som mislykket. Om Sommeren malede han helst Markerne med deres Korn eller deres Blomster. Oftere gengav han Foraaret og Efteraaret, men som oftest har han i Baldersbrønde gengivet Vinteren med dens Sne og dens Taage. Hans Opfattelse af Motiverne var stedse lige ejendommelig personlig, hans Gengivelse af Naturen lige tro og fri. Hans Behandling havde

aldrig stræbt efter at imponere ved Flothed, Penselen blev med Aarene maaske en Smule mere spids, Farverne undertiden klarere eller stærkere, Sandheden var ham lige dyrebare.

Han fik anskaffet sig en af de fra alle Markeder velkendte store Vogne, hvori han med hele sin Familie kunde rejse ud paa Sommertogter, oftest til Næstved og til Enø, hvor han havde et Sommerhus. Men Flertallet af sine Emner fandt han dog nu i Baldersbrønde og dens nære Omegn. Fra 1904 er Kunstmuseets Billede af den gamle Kone, der sidder sørgmodig paa Kirkegaarden i Fløng nær det store, sorte Gravkors. Det afløste en Tid Carl Blochs Billede af Christian den Anden som Favorit blandt Kommuneskolernes Børn, naar disse engang om Aaret skulde skrive en Stil om et af Museets Malerier. Fra samme Aar er Billedet med Spillemanden, hvis Lirekasse tillokker Landsbybørnene, især Pigerne. Fra 1910 er det store Maleri af Sædemanden. I et Hjem med mange Billeder af Ring hænger det som Modstykke til »I Høst«. Har dette end et ubestrideligt Fortrin i sin Holdning og sine faste, kraftige Linier, klarer Sædemanden sig godt i dets Naboskab. Billedets Farvetoner er bløde og smukke, Muldjorden og alt andet fortræffeligt malet.

Samme Sted findes andre af Rings bedste Billeder fra Aarene i Baldersbrønde. Et af de sidste er et stort, 1914

Avisen læses højt af en ung Pige for Bedsteforældrene. 1901

fuldført Maleri med et ejendommeligt og udmærket opfattet og gengivet Motiv. Bommen er nede for Jernbaneoverkørselen ved Hede-husene; støttet til sin Cykle afventer en ung Mand Togets Komme. I et godt og anseligt Billede træder Postbudet ind ad Døren med et Brev til en Kone, for hvem Modtagelsen af et Brev ikke er noget dagligdags. Meget mindre, men ikke mindre bemærkelsesværdigt er det samme Ejer tilhørende Billede fra 1904 af den gamle Gaardmand, der sidder ensom paa Træbænken i sin Stue ved et Bord med en opslaaet Bog og ser frem for sig med et Blik, der fortæller om et Liv fuld af Skuffelser og Sorger. Ring kender sine Modeller til Bunds og kan læse dem lige ind i Sjælen.

Landposten bringer Brev. 1912

Det vilde være urimeligt ikke ogsaa at nævne et Par af Rings andre Ejere tilhørende Billeder fra Baldersbrønde. Et af dem viser hans Hustru og Datter paa Besøg hos gamle Ane. Hun forekommer ogsaa paa andre af hans Billeder; det var Vaskerkonen, som Ring engang skaffede den store Oplevelse at overvære Forestillingen i et Biografteater. Find, der fik Rings Hus i Baldersbrønde efter ham, har paa Rings 70-Aars Fødselsdag meddelt Rosk. Dagbl., hvor elsket han var af alle de gamle Koner derude, ikke mindst af gamle Ane. Hun fortalte Find, at da hun manglede et Rør til sin Kakkelovn, smed Ring »sin fine Frakke i vores Sofa, og saa kan De tænke Dem: Han gav sig til at mure Kakkellovnsrøret op!«

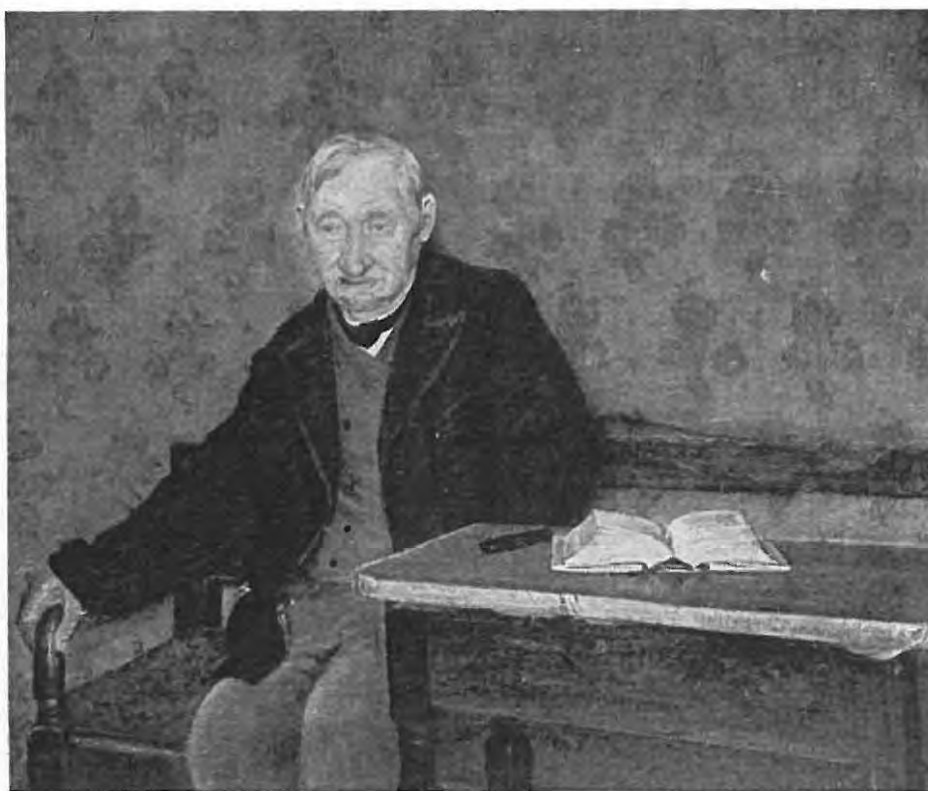
Besøg hos gamle Ane. 1904

Det herlige Billede fra 1909 af Manden, som i Færd med at forskønne det gamle Hus staar med Kalkekosten i Haanden og faar en Besked fra Konen, der har aabnet et Vindu, er for Tiden mellem det til Amerika sendte Udvalg af nyere dansk Kunst. Rings Arbejder maa jo ogsaa i særlig Grad formodes at være let tilegnelige for alle

Mennesker, selv dem, der ikke har særlige Forudsætninger for at vurdere Kunst. Til disse regnes i Regelen Bønderne, der heller ikke siges at forstaa sig paa Agurkesalat. Det hændte alligevel for mange Aar siden, længe før Ring var kommen i Skuddet, at en Bonde, der havde arvet et gammelt Maleri, blev ked over at faa at vide, det ikke var meget værd, ikke fordi han var i Trang, men fordi

han, om han fik tilstrækkeligt mange Penge for det, kunde købe et Billede af Ring. Gennem mange Aar havde han ønsket at eje et saadant, da denne Maler saa udmærket gengav alt, hvad han selv kendte og havde kært.

Solen skinnede i Baldersbrønde den Dag, da Kalkemanden pudsede Huset op. Men naar Vejret var elendigt, som paa mange af Rings Landskaber eller Ribemuseets Billede fra 1908 af Manden, der med »Politiken« i Haanden har aabnet Døren og betænker sig paa at gaa ud i Snefoget, kunde der, ikke mindst hos Fru Ring, opstaa Ønsker om at leve paa et venligere Sted. I 1914 flyttede Ring til Roskilde. Hans gamle Ven, A. L. Clemmensen, byggede for ham paa en Bakke nær St. Jørgens Kirke et state-

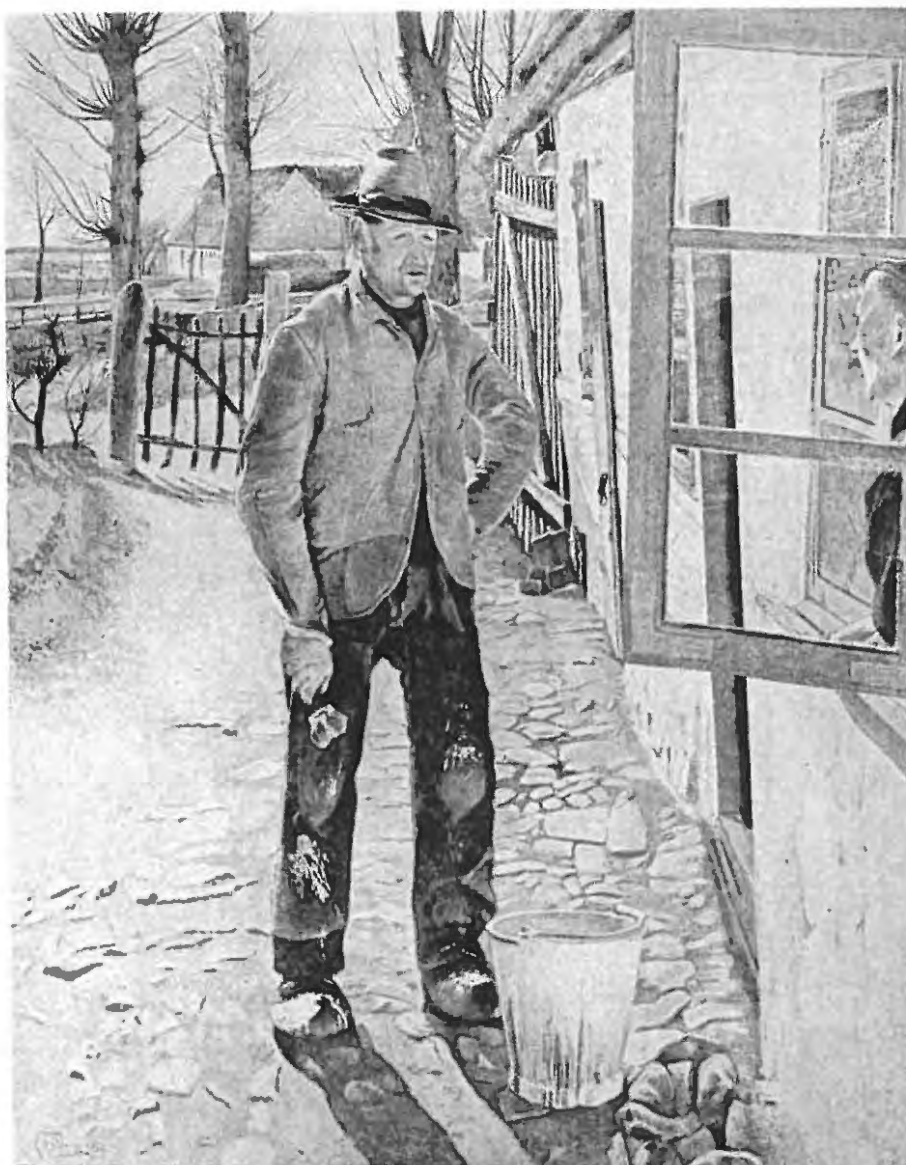

Den gamle Mand. 1904

ligt Hus; i den store Have fik Fru Ring rig Lejlighed til at dyrke baade Blomster og Køkkenurter. Indtil for faa Aar siden hørte til

Ejendommen et gammelt Bondehus nede ved Vejen til »Bjerget«. Her kunde Ring i Ro male Billeder med Figurer i sin gamle Stil. Med sine Modeller kom han ogsaa her snart paa en fortrolig Fod. Der er intet, der kan vække Mistanke om, at Billeder som det med den rundrygede Kone, der skænker Kaffe for sin Mand, eller det, hvor en svær Madam rækker sin magre Ægtefælle Koppen, eller det, hvor en Pige stiller hos Sognefogden med sin Skudsmaalsbog, er malede paa et andet Sted end det, hvor disse Mennesker

hørte hjemme. Udenfor dette Hus malede Ring i 1919 et Billede efter stærkt Snefald; Sneen, der er skuffet til Side og optaarner sig i store Blokke, har han ogsaa i Baldersbrønde vist at kunne gengive med Mesterskab. Først tre Aar senere blev Billedet fuldført og fuldkomment, da han der fik indsat den gamle Mand, der i tætknappet Overfrakke staar med sin Stok i Haanden og sin Snadde i Munden udenfor Huset. Der var ogsaa gaaet tre Aar, før han fandt den rette Staffage for et Billede fra 1888 med Kilden ved Mogenstrup. Da han malede det, var det ham en Gaade, hvorfra han skulde faa de Figurer, det nødvendige-

Det gamle Hus bliver pudset op. 1909

Vinter i Baldersbrønde. Malt 1900 paa een Dag

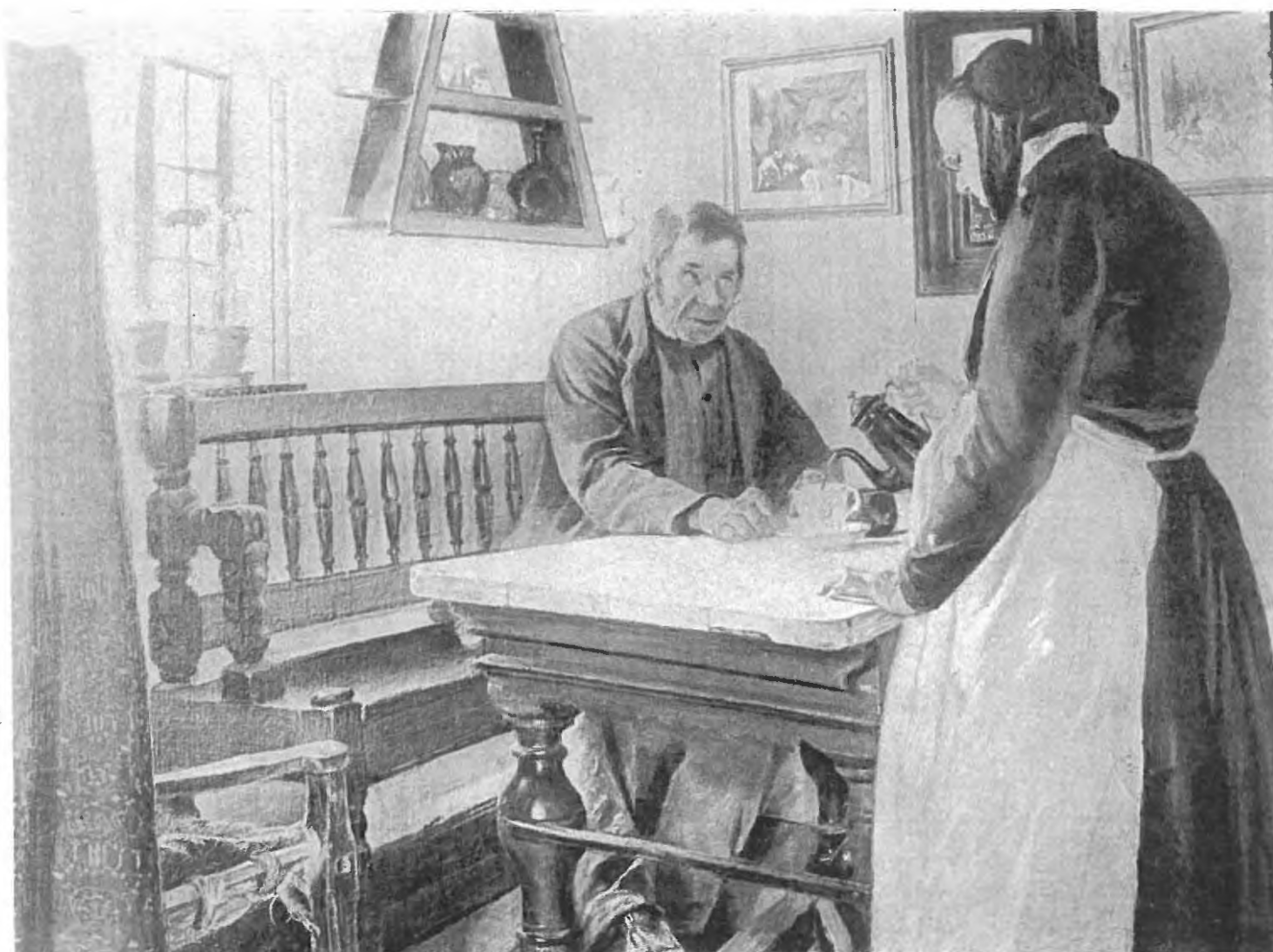
vis maatte have, men de kom der 1891 — Herman Kähler med hans Hustru og hans Datter — og passer saa udmærket ind i Billedet, at det synes malet for deres Skyld.

Mange af hans Billeder fra Roskilde vidner om hans mærkelige Evne til at bringe Figurerne i fuldent Samklang med deres Omgivelser.

Saaledes Museets af Manden, der ser ud af Døren for at erfare, om Regnen er forbi, eller det store Billede fra en

Beværtningsshave nede ved Fjorden. Et tidligere behandlet Emne har Ring genoptaget i det ypperlige Billede af en Maler paa Vejen gennem Landsbyen. Fra dens gamle Rønner er paa en graa Hverdag en Flok Dreng og Pi-

ger strømmet til for at se ham arbejde. Landskabet er udtryksfuldt, Figurerne ikke mindre. Dristigst er en af Drengene, han er traadt Maleren helt nær, og hans Blik følger hvert Penselstrøg med spændt Opmærksomhed. Alle Børnene er gennem deres Stillinger, Paaklædning og Miner karakteriserede som ægte Landsbybørn. Ogsaa Maleren er udmærket med sin bløde Hat og sine Brillen, bag hvilke Øjnene anstrengt er rettede mod det Motiv, han stræber at gengive tro. Modellen var i Virkeligheden ikke Maler, det er den fra sine mange gode Fotografier efter dansk Arkitektur velkendte Roskilde-Fotograf Hude, alt-saa dog en Mand,

Kaffen skænkes. 1916

der forstod at opfatte Motiver. — Ring havde allerede tidligere malet mange Portrætter, dog endnu kun af beskeden Størrelse. Et af de fineste er det lille Brystbillede fra 1908 af Fru Larsen, det vil en Gang i Fremtiden til-

falde Museet efter et Gavebrev fra hendes Søn,

Kunsthandler Christian Larsen, der til Fordel for Ring — og for sig selv — har bidraget til at højne Priserne for Rings Billeder. Men Portrættet af Arkitekt A. L. Clemmensen fra 1921 var dog for saa vidt en ny Fremtoning i Rings Kunst, som det var et Knæbillede i fuld Legemsstørrelse, et

repræsentativt Portræt, udført efter Bestilling af Udstillingskomiteen. Arkitekten ses staaende et Sted i Roskilde Domkirke; det er ikke alene et godt Portræt, men et Portræt med en ualmindelig fast Holdning. Ring blev

anmodet om at male et repræsentativt Portræt af en anden brav og fremragende Mand, men tvivlede om at magte Opgaven og fik den overdraget til en mere trængende Kollega.

Kunstforeningens Udstilling af hans Arbejder i Anledning af hans 70 Aars Fødselsdag blev ham ikke til ublandet Glæde. Ikke faa af hans bedste Billeder

Skudsmaalsbogen paategnes hos Sognefogden. 1916

Maleren paa Vejen. 1918

havde Ejerne nægtet at udlåne, medens mange mindre gode var taget med. I Regelen vil jo den Kunstner, der altid maler lige godt, altid male lige dårligt. Men havde Ring end undertiden den Skuffelse at finde nogle af sine ældre Billeder mindre gode, end han havde troet, var der andre, der overraskede ham ved at vise sig bedre end han havde ventet. Udstillingen bragte ham i alt Fald ikke den Opmuntring, han tiltræng-

Udenfor det gamle Hus efter Snefald. 1919-1922

te, thi han led ofte af et Mismod, der lod ham synes, at hverken hans Kunst eller hans Liv var en Fortsættelse værd. Han havde i 1923 mistet sin stilfærdige, sagtmødige, elskelige Hustru, og Savnet af hende følte han tungt. En Tid havde han mindre Lyst til at male end til at tømre og snedkre i det lille Hus nede ved Vejen. Her, hvor han dannede sig et rigtigt Atelier, ønskede han at trække sig tilbage, hvis han kunde afhænde det

store Hus oppe paa Bakken. Men dette viste sig vanskeligere at sælge end det lille. Han maatte tjene Penge for at leve og hjælpe sine Børn, mange ønskede at faa Billeder af ham, der var næsten ingen usolgte tilbage, og han gik i Gang med ny. Som Madlysten kommer under Maaltidet, vendte Arbejdslysten og Arbejdsglæden tilbage, da han atter kom til at male. De ny Billeder stod ikke tilbage for de gamle. Vistnok enstemmigt erkendtes hans tre Smaabilleder paa Udstillingen ved Charlottenborg 1927 for dens bedste. To af dem var smukke og fine Landskaber fra Roskilde, det tredje viste et med Rings indtrængende Karaktersans opfattet Billede af en ældre Kavaller i Betragtning af det gryende Foraar. Fuldt saa godt blev dets senere malede Modstykke. En ung Dame sidder tankefuld med Haanden under Kind og ser ud af Vinduet paa Udsigten over Fjorden en smuk Efteraarsdag, hvor Lyset har Foraarets straalende Klarhed. Efteraaret kan jo dog undertiden have gode Dage. Og saa i Menneskenes Liv.

VI.

Kun en ringe Del af Rings gode Billeder er bleven nævnt. Det har ikke været Hensigten her at bringe en udtømmende Redegørelse for hans Gerning, men dog at angive, hvorledes denne er indføjet i hans Liv. Gerningen er nøje forbundet med Personen. Om denne kan det

Portræt af Arkitekt A. L. Clemmensen. 1921

Efteraar. 1926

være rimeligt endnu at tilføje et Par Ord.

Ikke just om den ydre, der mange Gange er gengivet i Skulpturer og Malerier, maaske bedst i det Aftenbillede af Viggo Johansen, der har faaet en Æresplads i Münchens Neues Pinakothek. Et i September 1927 taget Amatørfotografi viser, hvorledes han nu ser ud.

Hans indre, rent menneskelige Egenskaber er allerede tidligere priste paa Tryk, blandt andre af Find. I flere Henseender minder han om Theodor Philipsen, han er lige saa usnobbet, takserer al falsk Glimmer lige saa lavt og er glædest, naar han kan feste for sine Venner. Med stærke Sympatier, men dog i Stand til at skatte Kunst, der er vidt forskellig

fra hans egen. Som Medlem af Gallerikommisionen var Ring begejstret for at erhverve et udmærket Portræt af Pilo. Større Modsætninger end Rings Kunst og det 18de Aarhundredes er næppe tænkelige.

Men Rings Blod er ikke saa hidsigt som Philipsens, han har Bondenaturens Sindighed. Alfred Christensen sagde engang: »Han har alle den sjællandske Bondes Fortrin, men ingen af hans Fejl.« Paa sin Vis er Ring ikke lidt af en Filosof. Theodor Philipsen sagde engang, da han mente sig lovprist ud over alle rimelige Grænser: »Jeg ved nok, hvad jeg er værd!« Ring opfatter dette rigtigt som Udtryk for Beskedenhed. »Vi har i Danmark,« siger

han, »kun haft én stor Maler, nemlig Marstrand. Der findes hos os gode Malere, og ikke faa, der er daarlige, men man faar Kvalme, naar man hører eller læser, at snart den ene, snart den anden kaldes stor.« Han ved godt selv, at han har frembragt et og andet ikke helt daarlige, og er glad over den Paaskønnelse, der bliver ham til Del fra alle Sider selv fra de alleryngste Malere. Men det bringer ham ikke ud af Fatning; han tænker, der muligt kommer den Dag, da Bladet vender sig, og han gaar ud af Kurs. Paludan-Müller har jo skrevet under sit Portræt: »Her læser jeg, at op og ned alting i Verden gaar, — den som er oppe altsaa véd, hvad snart ham forestaar.« —

L. A. Ring. (Randers, Sept. 1927)

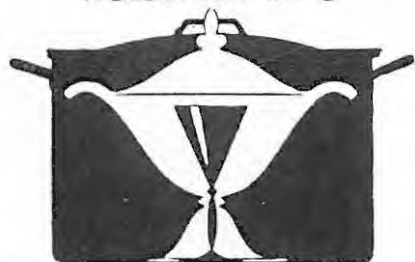
Ingen kender Fremtiden, men det er vanskeligt at tro, den skulde agte og ære Ring mindre. Kommer vi ud paa Landet i Høst, Vinter og Vaar, maa vi jo ofte mindes ham. Vi tvinges dertil, naar vi ser, hvorledes Almuen derude færdes, arbejder og lever. Møder vi en karakteristisk Type, udbryder vi: »Der kommer en ægte Ring!« Om end disse Typer forsvinder, Bøndergaardene og Arbejdet i Marken efterhaanden faar en anden Karakter og Livet andre

Former, bliver Rings Arbejder staaende som det i sin jævne Simpelhed og Sanddrøhed mest veltalende Monument, Malerkunsten har formaaet at rejse for Naturen, Livet og Menneskene paa Landet i vor Tid.

Vinterdag. 1922

**OLUF
BRØNNUM
& Co**
HOLBERGSGADE 8

**KØKKENUDSTYR
GLAS·PORCELÆN**

EKSPEDITION FRA
VORT SPECIELLE
MØNSTERKØKKEN
TELF. C. 8750

Bethesdas Boghandel

RØMERSGADE 17 — KØBENHAVN K.
Telf. 1196 - 11096 Postkonto 2752

Religiøs Kunst

Bibler og Salmebøger i smukke
originale Indbindinger

Forlang vort Katalog

CARL ABILDGAARD

Alt til Vævning,
Knipling og
Sløjd

En gros og en detail
Prisliste gratis

Farvet Bast
og
Peddigrør

Prøvekort 25 Øre
Frimærker

GL. KONGEVEJ 104 - KØBENHAVN V.
TELEFON 8023

SMYKKER SKABER FEST

Moderne Guldarmbaand.
100 forskellige Mønstre, smalle
og brede. 20 200 Kr.

Guld Halskæder. — Saisonens
Modesmykke 50 Kr. til 100 Kr.

Flere Hundrede Ringe og Naale
med Brillanter, Perler og culørte
Stene. — **Priser som før 1914.**

Ægte Perlerækker. — Et Parti
fine Perler sælges til en gros
Priser. 500-1000 Kr. pr. Række.

MANGE LEJLIGHEDSKØB

A. DRAGSTED

KØL. HOFJUVELERER
OG HOFGULDSMED

BREDGADE 17

faaet Udtryk for det samme paa en meget mere selvfølge-
lig og overbevisende Maade, dér hvor han træder med
begge Benene solidt i den danske Muld.

Der er Alvor og Højhed over »Den gamle Kone paa Kir-
kegaarden«, som hun sidder der, i fjerne Tanker, paa det
diminutive Gravsted, med det mægtige udskaarne Trækors,
usentimental og karsk Kunst. Og Billedet »Den gamle ved
Laagen«, med den tunge bøjede Skikkelse foran den brøst-
fældige Indgang og bag ham det faldefærdige snedækte
Hus med rindende Tagdryp, som skuttende sig i den gule,
skarpe Vinterluft, et vemodigt og skønt Billede i kraftige,
dybe Farver, stærkt, men dog mildt i sin Virkning, som
den gode Kunst altid er. I »Et Besøg«, fra 1885, mærker
man Rings Sympati for den arbejdende Klasse. En af
Egnens Haandværkere er kommet paa Besøg i Skomager-
værkstedet, han har haft Social-Demokraten med og læst
op af den for de to lyttende Arbejdere. Petroleumlampen
spredt sit milde gulrøde Skær over Interiøret og belyser
de tre tænksomme Ansigter. Det jævne Motiv betager en
ved sin Storladenhed, her er intet af en Erik Henningsens
let gemytlige Situationskomik, det er dyb Alvor, tre Men-
neskeskæbner under Udfoldelse. Den Art Motiver er Prø-
vestenen for den store Kunstner, her gælder det et enten
eller, for at det skal blive noget andet og mere end Agita-
tion — nemlig Kunst. »Høstmanden« fra 1885, er et af
Rings bedste Arbejder; her har de dekorative og naturali-
stiske Elementer i Rings Kunst indgaaet en lykkelig Fore-
ning og skabt et Værk i Plan med Verdenskunstens største.
Skade kun — her kommer det evig tilbagevendende — at

Billedet ikke findes i offentlig Eje, men var det ikke en
Idé, om Statens Museum for Kunst bestilte en Kopi, eller
Gentagelse af Arbejdet hos Ring? Han vilde sikkert ikke
være uvillig, saa lidt som Willumsen var det i sin Tid, da
han fik Bestilling paa Bjergbestigerske Nr. 2.

Som Landskabsmaler har Ring vel skildret Sjællands
Natur mere indtrængende end nogen anden i vor Tid. Det
sjællandske Landskab ejer ikke Jyllands dramatisk svungne,
bølgende og bugtende Linier. Der kræves en Ydmyghed
og en taalmodig og intim Fordybelse for at faa aflokke
den mere blide og vege og tilsyneladende mere uinteressan-
te Natur dens Skønhed. Den eneste, der før Ring fuldtud
formaaede det, var vel Lundbye. Det er sikkert ikke en
hel Tilfældighed, at et af Rings smukkeste Landskaber er
»Lundbyes Bænk ved Arresø«. Fra Hirschsprungs Museum
erindrer man det klare, næsten gennemsigtige tidlige For-
aarsbillede fra Mogenstrup Kirke med de to gamle tris-
sende Kirkegængere med det sortgrønne »Høwstøj« paa
Forgrunden. De to mørke Skikkelser er ypperligt placeret
op mod den lette, lyse Baggrunds svage, rene okkergule
og jordgrønne Farvetoner ... Trods det, Ring aldrig
har været særlig produktiv, fordi hvert nyt Arbejde for
ham var en alvorlig Opgave og ikke et ligegyldigt Billed-
mageri, dukker der dog frem i ens Erindring Billede paa
Billede, en hel Række Værker, stærke og særprægede, hvor
til og med hver Detalje staar prentet i Bevidstheden.

Ring kan man kalde for Detaljens Mester, af det tilsyne-
ladende smaa og ubetydelige har han, som Naturen selv,
bygget sine Monumentalværker op.

O.V. Borch.

Edith Jensen

Vodroffsvej 48 - Telefon 9521

Atelier for selvkomponerede og udførte Arbejder i Batik, Perlebroderi, Silke- og Pergamentsmaling

Bestillinger udføres

INGER MØLLER SØLVSMED

Haandarbejde

Tilkendt Sølvmedaille
Paris
1925

TORDENSKJOLDSGADE 27
BYEN 275 y

Bodil Hallar

Elever i Porcelænsmaling
modtages

Tidligere Malerinde ved
Den kgl. Porcelænsfabriks saksiske Afd.
Eksamineret Tegnelærerinde

Atelier: Nicolaiplass 23⁴
Telefon Byen 5669 x

S. E. JOHANSENS EFTF.

Grundlagt
1891

O. JOHANSEN

Telefon
Palæ 732 y

BOGBINDERI ♦ BREDGADE 32 B¹

INDBO-, BOG-, MALERI- OG KUNSTAUKTIONER

A/S SAGFØRERNES AUKTIONER

FARVERGADE 6 - TELEFON 7352 - KØBENHAVN K.

VÆVESTUEN

MØBELBETRÆK - KJOLETØJER - SJALER M. M. - HEDEBOSYNING OG
TØNDESKKE KNIPLINGER

PROTEKTRICE: H. M. DRONNING ALEXANDRINE
Vestre Boulevard No. 10 • TLF. BYEN 7402

Undervisning i Porcelænsmaling

Formiddags-, Eftermiddags- og Aftenhold

Specialitet:

Flora Danica og Saksisk samt
dekorativt Porcelæn

Fru ELSE JELSKOV

MADVIGSALLE 12 • TELF. V. 7474
Se mit Udstillingskab: Gl. Kongevej 94

Guld
Sølv

Tin
Bronze

SØLVSMEDIE

BRATLAND & LARSEN
Gothersgade 89 — Byen 2797 y.

SAMLERENS JANUAR HEFTE 1928

Fuldstændig Artikel- og Billedregister for Aargangen 1927.

Dr. Arist Pander: Harald Giersing og hans Kunst.

Rasmus Christiansen: Minder om Lauritz Tuxen.

Isac Grünewald: L. A. Ring.

O. V. Borch: Den islandske Maleriudstilling.

Kai Grunth: Maleriauktioner og Priser i 1927.

Th. Johansen: Bogauktioner og Priser i 1927.

Kunstlitteratur i 1927.

Sinclair Lewis: Mit Liv og mit Arbejde. (Den berømte amerikanske Skribent har sendt Samleren en større selvbiografisk Artikel, der offentliggøres med Eneret for Samleren).

Fransk Illustrationskunst.

m. m.

Desuden paabegyndes Samlerens Kunstnerleksikon.

SAMLEREN OG SAMLERENS KUNSTNERLEKSIKON

(over 1500 Biografier, overvejende udarbejdet af Kunstnerne selv og delvis illustreret)

tilsammen

Kr. 2,00 pr. Hefte — Kr. 6,00 Kvartalet.

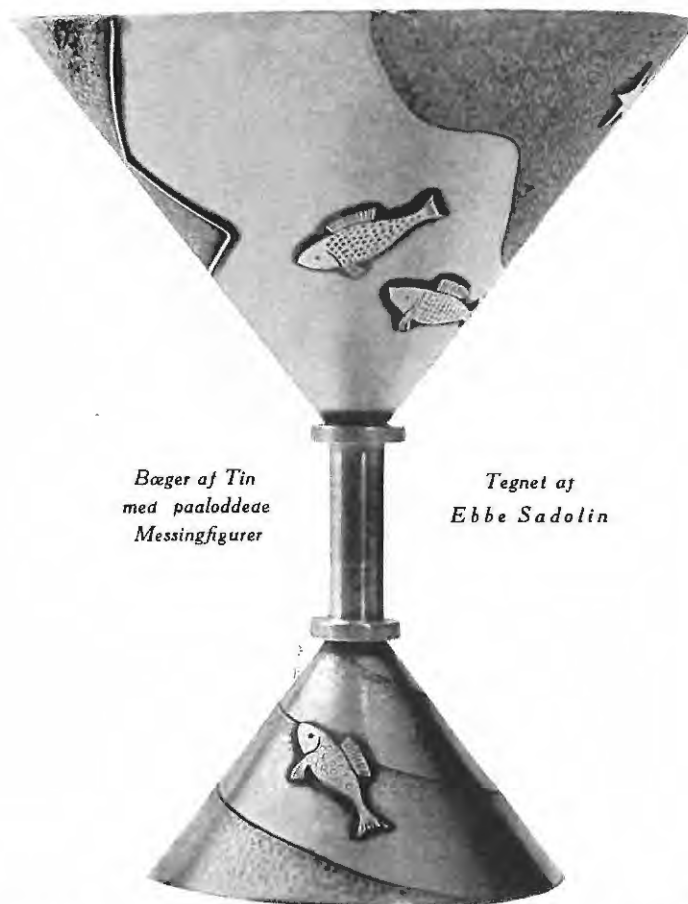
V. WINKEL & MAGNUSSEN

KUNSTHANDEL

HØJBROPLADS 7 • TELEF. 9602 & 5168

ANTIQUARIAT - KUNSTAUKTIONER
SEPARATUDSTILLINGER

KØB OG SALG AF MALERIER HAANDTEGNINGER OG KOBBERSTIK

Bæger af Tin
med paaloddede
Messingfigurer

Tegnet af
Ebbe Sadolin

HENNING WOLFHAGEN

Kunstarbejder i TIN, Sølv og Bronze

Peder Skramsgade 6, København K. Tlf.: Byen 6494

EJERMANN'S KUNSTHANDEL • JERNBANEGADE 4

Ratebetaling

BILLEDER • SPEJLE • KAFFESTEL

Ratebetaling

Tegn
Abonnement

CHR. LARSEN • KUNSTUDSTILLINGER • TELEFON
BYEN 3369 • KUNSTHALLEN • BYEN 8569
KØBMAGERGADE • NR. 11 • STUEN • O. G.

Tegn
Abonnement

I SAMLEREN 1928

vil fremkomme en Række Artikler om danske Møbler af Arkitekt Ole Wanscher. Lektor A Glahn, Sorø Akademi skriver om nogle hidtil ukendte Originaltegninger af I. F. Clemens til forsvundne Kobbere. Sophus Jürgensen vil offentliggøre nogle Studier over de danske »Brandbilleder« og heri navnefæste en hel Del af disse eftertragtede Blade, der har foreligget under manglende eller falsk Kunstnerangivelse. Større Artikler vil i de første Numre fremkomme om Michael Ancher og Janus la Cour, ligesom Dr. Arist Pander vil skrive om Dürer og Veronese. Dr. Pander vil samtidig i Fremtiden redigere et Afsnit om moderne Kunstlitteratur og her holde Samlerens Læsere a jour med, hvad der fremkommer i Danmark og Udlandet. Endelig vil med særlig Tilladelse af H. M. Kongen den afdøde Enkedronnings kostbare Samlinger af Kunst og Kunstindustri (specielt Kniplinger, gl. dansk Porcellæn etc.) blive gjort til Genstand for en indgaaende Omtale.

Alle disse Artikler vil blive rigt illustrerede.

Samleren og Samlerens Kunstnerleksikon tilsammen Kr. 6,00 Kvartalet.

Abonnement tegnes hos alle Boghandlere samt direkte hos Forlagets Ekspedition, Sølvgade 10.
Telefon Central 340.

Samleren i sin nye Aargang

1928

V. AARGANG

Kunstnerleksikonet • Hovedbladet

Samlerens Kunstnerleksikon vil bringe ca. 1500 Biografier, fortrinsvis efter Oplysninger fra Kunstnerne selv, og overalt, hvor Billedmateriale har medfulgt Oplysningerne, ledsaget af en Gengivelse. Leksikonet begynder i *Samlerens* Nr. 1, Januar 1928, og vil medfølge hvert Nummer med mindst 16 Bogsider.

Hovedbladet vil i alt væsentligt følge de Linier, der nu i fire Aar har skabt *Samleren* en Udbredelse, som intet tidligere dansk Kunstblad. *Samlerens* Tekststof vil dog i Aar yderligere blive udvidet fra Februarnumret med en fuldstændig Oversigt over den foregaaende Maanedes vigtigste Begivenheder indenfor vort Kunstliv, Udstillinger, større Auktioner, Fødselsdage og Dødsfald etc. Denne Oversigt vil, naar Aaret er omme, i kronologisk Orden danne en let tilgængelig Haandbog over hele Aarets Begivenheder indenfor Kunstlivets Omraade.

Samlerens Special-Numre. I sin nye Aargang agter *Samleren* om den fornødne Tilslutning opnaas, at paabegynde Udsendelsen af en Række store Særnumre, Kunstnermonografier, ledsaget af et fyldigt Billedudvalg.

Under Forberedelse er den af den engelske Kunsthistoriker *Roger Fry* paa Fransk udgivne store Afhandling om *Cézanne* og hans Værker, som vi har sikret os Eneretten til for Skandinavien. Den vil blive suppleret med en Skildring af Cezannes Indflydelse paa dansk Kunst samt Gengivelser af Cezanne-Billeder i dansk Eje. Hertil følger sig et Billedgalleri paa ca. 50 Gengivelser efter Billeder fra Cezannes første Kunstneraar til hans Død. Bogladeprisen paa dette Storhefte vil blive Kr. 4,50, men *Samlerens* Abonnenter kan ved at indsende Bestilling samtidig med Abonnementsbetalingen for Januar Kvartal sikre sig Cezanne-Heftet for Kr. 2,50. Betalingen erlægges først ved Heftets Fremkomst, og der vil i *Samleren* fremkomme nærmere Meddelelse om, naar Forhaandstegningen slutter og Heftet foreligger.

Senere er planlagt lignende illustrerede Monografier over *Gaumer*, *Goya* m. fl.

Samlerens Abonnementspris vil i Fremtiden blive Kr. 6,00 Kvartalet. En Forhøjelse, der er nødvendiggjort bl. a. ved den Udvidelse og de Bekostninger, som *Samlerens Kunstnerleksikon*, der medfølger gratis til alle Abonnenterne, har medført.

Samlerens Abonnenter, gamle som ny tilkomne, anmodes om snarest at forny deres Abonnement, hvad enten Leveringen finder Sted fra Boghandler eller direkte fra Forlagets Ekspedition, der i Fremtiden er *Sølvgade 10. Telf. Central 340*.

Samleren trykkes kun i det Oplag, der foreligger Bestillinger paa, og allerede i Februar 1927 var det os saaledes umuligt at modtage nye Abonnenter paa hele Aargangen, der ogsaa for hvert Nummers Vedkommende er fuldstændig udsolgt fra Forlaget.

Ikke mindst af Hensyn til *Samlerens Kunstnerleksikon*, der saalidt som Hovedbladet ikke senere vil blive optrykt og som samlet vil blive en uundværlig Haandbog for enhver Malerisamler og kunstinteresseret i det hele taget, vil vi tilraade at følge med straks fra Aargangen 1928's Begyndelse. Ring straks til Deres Boghandler eller til Central 340.

* * *

Samlerens Kunstnerleksikon og Samleren tilsammen
Kr. 6.00 Kvartalet

Udgiver og ansvarshavende Redaktør: ALEXANDER FUUL. Træffes som Regel Frederiksborggade 1, Opgang A — gennem Porten — 1. Sal, Central 1151, hver Dag Kl. 1—2. Privatbopæl: Østerbrogade 5, Telef. Øbro 4988 (inden 11 og som Regel efter 6) — Redaktionssekretær: Aksel Christensen (daglig 10—5). — Redaktion: BOGEN, Redaktør Peter Christiansen, Telefon Hellerup 1936. Redaktion: *Samlerens Kunstner-Leksikon*: Magister Hans Werner, Telefon Hellerup 153 v. — Redaktion: ARENAEN, Maleren O. V. Borch — Ekspedition: Frederiksborggade 1 A, København K., Central 1151. Abonnementspris: 3,00 Kr. pr. Kvartal + Opkrævning 0,30 (1 Kr. pr. Nummer) Udland: + Kr. 0,90 i Porto pr. Kvart. Annonceekspedition: Frederiksborggade 1 A, Tlf. C. 1151. Annoncepris: 30 Øre pr. mm Særplacering 20% mere. Rabat: 12 Gange 10%.

Tryk: Dyva & Jeppesen A/S, Sølvgade 10, København K. • Reproduktioner: Dansk Reproduktionsanstalt, Graabroretorv 14, København K.

1928-11-27